

Εργαστήριο Ευρωπαϊκής Ενοποίησης και Πολιτικής
Institute of European Integration and Policy

Αρχείο

Ενημερωτικό Δελτίο

για τις

ΕΥΡΩΠΑΙΚΕΣ ΕΞΕΛΙΞΕΙΣ

Τεύχος 87

ΚΩΔΙΚΟΣ: 6029

Π. Καζάκος, «Μαθήματα από την κυπριακή κρίση»	3
Επισκόπηση	4
Από τις Δραστηριότητες της Ευρωπαϊκής Ένωσης	10
Φάκελος: «Το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο του Μαρτίου»	12
Μέλη ΔΕΠ στον Ελληνικό Τύπο	17
Τεκμηρίωση	19
Εκδηλώσεις	29

Προσδίδες
στο βιβλίο

Εργαστήριο Ευρωπαϊκής Ενοποίησης και Πολιτικής
Institute of European Integration and Policy

ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ ΕΥΡΩΠΑΙΚΗΣ ΕΝΟΠΙΩΣΗΣ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ (ΕΕΕΠ)
ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΑΘΗΝΩΝ
Αιόλου 42-44, 105 60 Αθήνα.

Το Εργαστήριο Ευρωπαϊκής Ενοποίησης και Πολιτικής (ΕΕΕΠ) ιδρύθηκε το Νοέμβριο του 2002 βάσει του Προεδρικού Διατάγματος 278/2002 στο Τμήμα Πολιτικής Επιστήμης και Δημόσιας Διοίκησης της Σχολής Νομικών, Οικονομικών και Πολιτικών Επιστημών του Εθνικού και Καποδιστριακού Πανεπιστημίου Αθηνών. Πρόκειται για έναν ανεξάρτητο, μη κερδοσκοπικού χαρακτήρα ερευνητικό και εκπαιδευτικό φορέα που λειτουργεί εντός Πανεπιστημίου διατηρώντας, ωστόσο, ευρεία διοικητική και οικονομική αυτονομία.

Το Εργαστήριο στοχεύει τόσο στην εξειδικευμένη μελέτη και διακλαδική προσέγγιση του φαινομένου της Ευρωπαϊκής Ενοποίησης όσο και στην προώθηση του διαλόγου σε επιστημονική βάση. Έχει ως αποστολή τη συστηματική παρακολούθηση, ανάλυση, ερμηνεία και αξιολόγηση των εξελίξεων στον Ευρωπαϊκό χώρο, τη συνεργασία και ανταλλαγή επιστημονικών γνώσεων με άλλα ακαδημαϊκά ή ερευνητικά ιδρύματα στην Ελλάδα και το εξωτερικό, τη συμμετοχή σε εθνικά, κοινοτικά ή διεθνή προγράμματα εκπαίδευσης, κατάρτισης και επιμόρφωσης προσωπικού, την ανάπτυξη προγραμμάτων διδασκαλίας και τη διεξαγωγή βασικής και εφαρμοσμένης έρευνας, την οργάνωση σεμιναρίων, συμποσίων, συνεδρίων, διαλέξεων, καθώς και την πραγματοποίηση δημοσιεύσεων και εκδόσεων.

Διευθυντής Εργαστηρίου: Καθηγητής Π.Κ. Ιωακειμίδης

Επιστημονικό Συμβούλιο: Π. Κ. Ιωακειμίδης, Π. Καζάκος, Ν. Μαραβέγιας,
Μ. Τσινισιζέλης, Κ. Υφαντής, Ι. Υφαντόπουλος, Π. Βαρβαρούσης, Σ. Βέρνυ,
Ε. Δούση, Ν. Κουτσιαράς.

Με το Εργαστήριο συνεργάζονται επίσης μέλη ΔΕΠ άλλων Πανεπιστημίων

Μηνιαία Έκδοση

Ιδιοκτήτης : Εργαστήριο Ευρωπαϊκής Ενοποίησης και Πολιτικής, Αιόλου 42-44, 105 60 Αθήνα
Εκδότης (& Επιστημονικός Υπεύθυνος Δελτίου): Καθηγητής Π. Κ. Ιωακειμίδης,
Διευθυντής Εργαστηρίου Ευρωπαϊκής Ενοποίησης και Πολιτικής, Αιόλου 42-44, 105 60 Αθήνα.

Συντακτική ομάδα: Δρ. Άννα Βαλλιανάτου (& υπεύθυνη σύνταξης), Δρ. Μαρίνα Πετρέλλη
Σε αυτό το τεύχος συνεργάστηκαν η κα Ειρήνη Γκαλαντζή, η κα Φωτούλα Κοτζαμάνη και η κα Κατερίνα Μπούρου.

Για τυχόν παρατηρήσεις και σχόλια: 2103689535 & 2103688963.

Π. Καζάκος, Ομότιμος Καθηγητής Πανεπιστημίου Αθηνών.

«Μαθήματα από την κυπριακή κρίση»

Τώρα που πέρασε η καταιγίδα στην Κύπρο, είναι χρήσιμο να αντλήσουμε κάποια συμπεράσματα σχετικά με την πολιτική και των δύο πλευρών – της Κύπρου και της ΕΕ («τρόικας»).

Ως προς την κυπριακή πλευρά:

1. Οι αναβολές στη λήψη αναγκαίων αποφάσεων, ενώ τα προβλήματα γίνονταν ολοένα και εμφανέστερα, δεν μετέθεταν απλώς τις λύσεις χρονικά, αλλά αύξαιναν και το κόστος τους. Η προηγούμενη ηγεσία προτίμησε να συμπεριφερθεί ως στρουθοκάμηλος – πράγμα που το γνωρίζουμε και από την παρ' ημίν Ανατολή.
2. Οι πολιτικά υπεύθυνοι (και αρκετοί πολίτες) έτειναν να μη χειρίζονται τα θέματα επί τη βάσει μιας ρεαλιστικής ανάλυσης των καταστάσεων και μιας μεθοδικής αποτίμησης των πιθανών επιπτώσεων κάθε εναλλακτικής επιλογής. Έτσι εναπέθεταν ελπίδες στη Ρωσία και υπερτιμούσαν το γεωπολιτικό χαρτί της Κύπρου με βάση κυρίως το φυσικό αέριο.
3. Επί πλέον, *υπάρχει κάτι το σαθρό στην πολιτική ελίτ* που διαπλέκεται με κράτος και τράπεζες όπως έδειξε η διαγραφή χρεών επιφανών μελών της προς τις τράπεζες και άλλα παθολογικά συμπτώματα.
4. Το ΟΧΙ της κυπριακής Βουλής στην πρώτη συμφωνία με την τρόικα μπορεί να ήταν ψυχολογικά αναγκαίο και αναπόφευκτο. Είχε τα θετικά του σε συμβολικό επίπεδο, καθώς ήταν το όχι του μικρού κατά του μεγάλου αντίπαλου. Είχε, επίσης εν μέρει μια οικονομική αιτιολόγηση με την έννοια ότι η συμφωνία ανέτρεπε ευρωπαϊκά θέσφατα: την εγγύηση των μικροκαταθετών. Αλλά *δεν ήταν αποτέλεσμα ορθολογικής επιλογής*. Ελπίζω ότι αυτό το μάθημα έλαβαν όσοι δικοί μας πολιτικοί ενθουσιάστηκαν με το «Όχι» και αναπόλησαν ηρωικές μέρες (του τύπου «νάταν το '21») εκ του ασφαλούς και ανέξοδα.
5. Μετά την όντως επώδυνη συμφωνία πολιτικοί και ηγεσία της Κύπρου επέδειξαν όχι μόνο ψυχραιμία, αλλά και ωριμότητα προσπαθώντας να σχεδιάσουν τα επόμενα βήματα, αντί να θρηνούν σε κάποιο φανταστικό τείχος δακρύων.

Όσον αφορά τις αποφάσεις της Ευρωμάδας (και της τρόικας) σημειώνω τα εξής:

1. Δεν υπακούουν σε κάποια αποσαφηνισμένη οικονομική λογική. Σε αυτό συμφωνούν οι περισσότεροι οικονομολόγοι ενταύθα και στην Εσπερία. Αλλά, πιθανόν,
2. δεν ανταποκρίνονται προς το παρόν και σε κάποιο αποσαφηνισμένο πολιτικό σχέδιο. Ουσιαστικά, οι ευρωπαίοι ηγέτες συνέχισαν την πολιτική του «*βλέποντας και κάνοντας*» επί τη βάσει των δεδομένων συσχετισμών δύναμης και επικρατουσών αντιλήψεων για την κρίση («συναίνεση του Βερολίνου»).
3. Γεγονός είναι ότι έως τώρα δεν κατάφεραν παρά τον ακτιβισμό των τελευταίων τριών ετών (πακέτα διάσωσης, αλλαγή θεσμών κλπ) να αντιμετωπίσουν αποτελεσματικά τις αλληλοτροφοδοτούμενες εστίες της κρίσης. Στο παρελθόν κινητοποιήθηκαν κάθε φορά μόνο μπροστά στην απειλή μιας καταστροφής.

ΕΠΙΣΚΟΠΗΣΗ

Συνομιλίες Σερβίας- Κοσόβου: Βόρειο Κόσοβο, το δύσκολο στοίχημα.

Αισιόδοξες φαίνονται πλέον οι εξελίξεις του διαλόγου μεταξύ Βελιγραδίου - Πρίστινας οι συνομιλίες των οποίων έχουν επικεντρωθεί τους τελευταίους μήνες στο επίμαχο ζήτημα των θεσμών του Βόρειου Κοσόβου. Ύστερα από ένα μαραθώνιο συζητήσεων των δύο πρωθυπουργών Ivica Dacic και Hashim Thaci στις 20 Μαρτίου, στις Βρυξέλλες, στα πλαίσια του 7^{ου} γύρου συνομιλιών, φαίνεται πως επιτέλους Σερβία και Κόσοβο βρίσκονται πολύ κοντά στη σύναψη μιας συμφωνίας που θα καθορίζει τη μορφή των θεσμών στην περιοχή του Β. Κοσόβου και θα αντικαθιστά την άμεση παρέμβαση του Βελιγραδίου. Η υπογραφή μιας συμφωνίας, ωστόσο, που θα ικανοποιεί πλήρως και τις δύο πλευρές είναι ένα δύσκολο έργο και οι δύο πολιτικοί αρχηγοί θα πρέπει πρώτα να ξεπεράσουν αρκετά τρωτά σημεία. Παρόλο που και οι δύο δείχνουν πρόθυμοι να δεχτούν το σχηματισμό μιας ένωσης σερβικών δήμων στο Κόσοβο, εκφράζουν αντικρουόμενες απόψεις σχετικά με τη δομή και την εξάρτηση της ένωσης αυτής.

Η Σερβία προτείνει το σχηματισμό της ένωσης των σερβικών δήμων στο Κόσοβο οι οποίοι θα αντικαταστήσουν την παρουσία του σερβικού υπουργείου εσωτερικών και δικαιοσύνης και θα αναλάβουν αρμοδιότητες σχετικά με θέματα δικαιοσύνης, παιδείας, υγείας, μένοντας ωστόσο συνδεδεμένοι με το Βελιγράδι. Το Κόσοβο, από την άλλη πλευρά, παρόλο που δεν απορρίπτει το σχηματισμό της ένωσης αυτής, εμμένει στη κατάργηση των 'παράλληλων θεσμών' και δε διατίθεται να δεχτεί την ένωση των σερβικών δήμων εξαρτημένων πλήρως από τη Σερβία και όχι από την Πρίστινα. Ο πρωθυπουργός της Σερβίας Ivica Dacic

βλέπει στη δημιουργία της ένωσης αυτής το μέσο για την προστασία των συμφερόντων των Σέρβων που ζουν στο Κόσοβο και απορρίπτει την άποψη πως η ένωση των σερβικών δήμων θα λειτουργεί σε βάρος της κυβέρνησης της Πρίστινας. Οι Κοσσοβάροι, ωστόσο, φοβούνται πως μια τέτοια ένωση υπό τους όρους που θέτει η Σερβία, μπορεί να επιφέρει στο έδαφος του Κοσόβου το σχηματισμό οντοτήτων τύπου Dayton (βλ. Βοσνία) που θα θέσουν υπό αμφισβήτηση την κυριαρχία του κράτους τους.

Η Catherine Ashton, Ύπατη Εκπρόσωπος της Ε.Ε. για την εξωτερική πολιτική και ασφάλεια και υπεύθυνη για τη διεξαγωγή των συνομιλιών μεταξύ Σερβίας- Κοσόβου, τονίζει πως είναι σημαντική η πρόοδος που έχει σημειωθεί και δεν κρύβει πως είναι αρκετά αισιόδοξη για τη λήψη μιας από κοινού απόφασης σχετικά με τις δομές στο Βόρειο Κόσοβο κατά τον επόμενο γύρο συνομιλιών, στις 2 Απριλίου. Η Ύπατη Εκπρόσωπος γνωρίζει ότι τα χρονικά περιθώρια για την υπογραφή μιας συμφωνίας στο ζήτημα του Β. Κοσόβου στενεύουν. Ως τις 16 Απριλίου η ίδια η Catherine Ashton πρέπει να καταθέσει αναλυτική αναφορά σχετικά με την πρόοδο των συνομιλιών των δύο πλευρών η οποία θα εξεταστεί από το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο που στις 28 Ιουνίου θα κρίνει το Ευρωπαϊκό μέλλον και των δύο χωρών.

Ο διάλογος μεταξύ Σερβίας-Κοσόβου ξεκίνησε το Μάρτιο του 2011 υπό την εποπτεία και καθοδήγηση της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Από τότε, Βελιγράδι και Πρίστινα έχουν καταφέρει να συμβιβαστούν σε αρκετά θέματα και να καταλήξουν σε συμφωνίες για τεχνικά ζητήματα, όπως η Ενοποιημένη Συνοριακή Διαχείριση, η ανάπτυξη μέτρων για την

προστασία της πολιτιστικής και θρησκευτικής κληρονομιάς της Σερβικής Εκκλησίας αλλά και η ανταλλαγή 'Γραφείων Συνδέσμου' που προτείνει την ανταλλαγή αξιωματούχων μεταξύ των δύο χωρών. Ωστόσο, η αισιοδοξία είναι συγκρατημένη καθώς η εφαρμογή των συμφωνιών αυτών, μήνες μετά τη λήψη τους φαίνεται να έχει 'παγώσει' και καθεμία από τις κυβερνήσεις φαίνεται να δίνει τη δική της ερμηνεία στις αποφάσεις αυτές. Τα 'γραφεία συνδέσμου' για παράδειγμα, εκλαμβάνονται από το Κόσοβο ως πρεσβευτικές αρχές, ενώ η Σερβία φαίνεται να αρνείται τέτοιου είδους τίτλους μένοντας πιστή στη θέση της πως δεν πρόκειται να αναγνωρίσει ένα ανεξάρτητο Κόσοβο.

Ο διάλογος, όμως, τώρα βρίσκεται σε ένα πολύ καθοριστικό σημείο. Για πρώτη φορά οι δύο πλευρές πρέπει να συμφωνήσουν για το μέλλον των κυβερνητικών θεσμών στο Β. Κόσοβο που αποτελούν μεγάλο 'αγκάθι' για τη σχέση των δύο πλευρών. Οι πολιτικοί εκπρόσωποι Κοσόβου και Σερβίας γνωρίζουν πως ξεπερνώντας τις αντικρουόμενες θέσεις τους στο ευαίσθητο θέμα όχι μόνο θα εξασφαλίσουν ριζική αλλαγή στη σχέση Βελιγραδίου - Πρίστινας, αλλά κυρίως θα κατοχυρώσουν μία καλή 'ανταμοιβή' από την Ευρωπαϊκή Ένωση. Το Κόσοβο, μέσα από τη συμφωνία αυτή θα ανοίξει το δρόμο για την υπογραφή της Συμφωνίας Σύνδεσης και Σταθεροποίησης μεταξύ ΕΕ-Κοσόβου. Για τη Σερβία, από την άλλη πλευρά, που βρίσκεται υπό καθεστώς υποψηφιότητας από το Μάρτιο του 2012, η υπογραφή αυτής της συμφωνίας θα δώσει το πολυπόθητο πράσινο φως για την έναρξη των διαπραγματεύσεων για την ένταξη της στην ΕΕ. Η ΕΕ έχει θέσει ως βασική προϋπόθεση για την έναρξη των διαπραγματεύσεων σχετικά με την ένταξη της Σερβίας τη βελτίωση των σχέσεων της τελευταίας με το Κόσοβο κι επομένως αυτή

η συμφωνία θα δώσει νέα πνοή στην ευρωπαϊκή της πορεία. Οι Ευρωπαίοι και κυρίως οι Γερμανοί αξιωματούχοι, οι οποίοι εκφράζουν έντονα το σκεπτικισμό τους για την ένταξη της Σερβίας στην ΕΕ, δείχνουν να πιέζουν τη Σερβία προς αυτή την κατεύθυνση και δε φαίνονται διατεθειμένοι να ανεχτούν αρνητική στάση από το Βελιγράδι στις συνομιλίες του με την Πρίστινα. Η Σερβία, ωστόσο, δείχνει να έχει συνειδητοποιήσει πολύ καλά την ανάγκη να προβεί σε παραχωρήσεις ώστε να περάσει την πόρτα της Ένωσης. Συγκεκριμένα, ο πρωθυπουργός της Σερβίας Ivica Dacic σε πρόσφατες δηλώσεις του προσπαθώντας να πείσει όσους τον κατηγορούν πως θυσιάζει πολλά στο βωμό της ΕΕ, επεσήμανε πως 'όλοι γνωρίζουμε ότι αν δεν καταλήξουμε σε συμφωνία η Σερβία θα είναι εκείνη που θα κατηγορηθούν ...αυτό θα σημαίνει το τέλος μιας ευκαιρίας να λάβει μέσα στο χρόνο την ημερομηνία για την έναρξη των διαπραγματεύσεων με την ΕΕ'.

Η επόμενη συνάντηση των δύο πολιτικών αρχηγών θα διεξαχθεί στις 2 Απριλίου στις Βρυξέλλες, στα πλαίσια του 8^{ου} γύρου των συνομιλιών. Η νέα συζήτηση θα καθορίσει πλήρως τη δομή των κυβερνητικών θεσμών στο Β. Κόσοβο και αναμένεται να καταλήξει σε μία συμφωνία που θα αλλάξει σελίδα στις σχέσεις Σερβίας- Κοσόβου.

Απασχόληση και κοινωνική κατάσταση στην Ε.Ε.: Τριμηνιαία επισκόπηση αναλύει την επιδείνωση της κοινωνικής κρίσης¹.

Η απασχόληση και η κοινωνική κατάσταση στην Ε.Ε. παρέμειναν κρίσιμες κατά το τέταρτο τρίμηνο του 2012, καθώς η απασχόληση μειώθηκε γενικά και η ανεργία δεν έπαυσε να αυξάνεται, ενώ η

¹ http://ec.europa.eu/ellada/press-center/news/archives/news_20130326_apasxolisi_anergia_el.htm

οικονομική κατάσταση των νοικοκυριών παρέμεινε σοβαρή σύμφωνα με την τελευταία τριμηνιαία επισκόπηση για την απασχόληση και την κοινωνική κατάσταση που εκδίδει η Ευρωπαϊκή Επιτροπή.

Οι δυσμενείς συνέπειες των δημοσιονομικών περικοπών και της αύξησης της φορολογίας στην απασχόληση και το βιοτικό επίπεδο γίνονται όλο και πιο εμφανείς σε ορισμένα κράτη μέλη. Στην επισκόπηση επισημαίνεται επίσης ότι η καθαρή μετανάστευση από χώρες εκτός της ΕΕ έχει επιβραδυνθεί και ότι η κρίση έχει επηρεάσει αρνητικά τη γονιμότητα.

Ο κ. László Andor, ευρωπαίος επίτροπος αρμόδιος για την απασχόληση, τις κοινωνικές υποθέσεις και την ένταξη, δήλωσε: «Η κοινωνική κρίση στην Ευρώπη εξακολουθεί να επιδεινώνεται και σε ορισμένα κράτη μέλη δεν προβλέπεται αισθητή βελτίωση της κατάστασης. Οι φτωχότεροι είναι πολύ συχνά αυτοί που πλήττονται περισσότερο. Οι κυβερνήσεις πρέπει να πραγματοποιήσουν επενδύσεις για να επιτύχουν την ανάπτυξη χωρίς αποκλεισμούς και να δώσουν στα άτομα μια πραγματική ευκαιρία ώστε να εξασφαλίσουν μια αξιοπρεπή διαβίωση· η Επιτροπή, στο πλαίσιο της πρόσφατης δέσμης της για τις κοινωνικές επενδύσεις, υποδεικνύει τρόπους για τον σκοπό αυτό. Αλλά πάνω απ' όλα χρειάζεται περισσότερη αλληλεγγύη: τόσο στο εσωτερικό των επιμέρους κρατών όσο και μεταξύ τους. Μόνον αν μείνουμε ενωμένοι θα μπορέσουμε να ξεπεράσουμε αυτή την κρίση.»

Η ανεργία εξακολούθησε να αυξάνεται τον Ιανουάριο του 2013· από αυτήν πλήττονται 26,2 εκατομμύρια άτομα στην ΕΕ (19 εκατομμύρια στη ζώνη του ευρώ) ή 10,8 % του οικονομικά ενεργού πληθυσμού (11,9 % στη ζώνη του ευρώ). Το χάσμα ως προς το ποσοστό ανεργίας μεταξύ, αφενός, νότου/περιφέρειας και, αφετέρου, βορά της ζώνης του ευρώ ανήλθε στο άνευ

προηγούμενου μέγεθος των 10 εκατοστιαίων μονάδων το 2012. Το ΑΕγχΠ της ΕΕ συρρικνώθηκε κατά 0,5 % κατά το τέταρτο τρίμηνο του 2012, σημείωσε δηλαδή τη μεγαλύτερη συρρίκνωση από τις αρχές του 2009. Η συνολική απασχόληση στην ΕΕ μειώθηκε κατά 0,4 % το 2012, με θετικές εξελίξεις αντιληπτές μόνον σε θέσεις εργασίας μερικού χρόνου. Κατά το τέταρτο τρίμηνο του 2012 μόνον, μειώθηκε κατά 0,2 % σε σχέση με το προηγούμενο τρίμηνο.

Οι δαπάνες για την κοινωνική προστασία μειώνονται ταχύτερα από ό, τι σε προηγούμενες οικονομικές κρίσεις

Οι περιορισμοί των δημόσιων προϋπολογισμών έχουν επηρεάσει αρνητικά την απασχόληση τόσο άμεσα, μέσω της μείωσης της απασχόλησης στον δημόσιο τομέα, όσο και έμμεσα, μέσω της συνολικά χαμηλότερης μακροοικονομικής ζήτησης. Οι αλλαγές στα συστήματα φορολογίας και κοινωνικών παροχών και οι περικοπές στους μισθούς του δημοσίου τομέα οδήγησαν σε σημαντική πτώση του επιπέδου των πραγματικών εισοδημάτων των νοικοκυριών, με αποτέλεσμα σοβαρή μείωση του βιοτικού επιπέδου των νοικοκυριών χαμηλού εισοδήματος. Οι περικοπές των δαπανών και η αύξηση της φορολογίας έχουν διαφορετική επίπτωση στις ομάδες υψηλού εισοδήματος από ό,τι στις ομάδες χαμηλού εισοδήματος. Η ανάλυση δείχνει ότι ο προσεκτικός σχεδιασμός των δημοσιονομικών μεταρρυθμίσεων είναι ζωτικής σημασίας ώστε να μην πλήττονται δυσανάλογα οι φτωχότεροι, όπως συνέβη σε ορισμένες χώρες (π.χ. Εσθονία και Λιθουανία). Το ποσοστό του πληθυσμού της ΕΕ που αντιμετωπίζει άκρως σοβαρά οικονομικά προβλήματα παραμένει πολύ πάνω από τα επίπεδα που παρατηρήθηκαν καθόλη τη διάρκεια της προηγούμενης δεκαετίας, καθώς πληττεται σχεδόν ένα στα τέσσερα νοικοκυριά με χαμηλό εισόδημα.

Οι δαπάνες κοινωνικής προστασίας διαδραμάτισαν εξέχοντα ρόλο στην αντιστάθμιση των απωλειών εισοδήματος των νοικοκυριών στην πρώιμη φάση της κρίσης και συνέβαλαν στη σταθεροποίηση της οικονομίας. Από τα μέσα του 2010 η επίπτωση των απωλειών εισοδήματος μειώθηκε και το 2012 ήταν αμελητέα ακόμα και σε χώρες όπου η ανεργία εξακολουθούσε να ανέρχεται. Αυτή η μείωση των κοινωνικών δαπανών είναι πολύ μεγαλύτερη από ό,τι κατά τις προηγούμενες υφέσεις και εκφράζει εν μέρει τις έκτακτες ανάγκες για δημοσιονομική εξυγίανση στο πλαίσιο της κρίσης του ευρώ. Εξουδετερώνει τη λειτουργία οικονομικής σταθεροποίησης των συστημάτων κοινωνικής προστασίας σε πολλά κράτη μέλη και ίσως οδηγεί σε επιδείνωση της ύφεσης, τουλάχιστον βραχυπρόθεσμα.

Το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο του Μαρτίου του 2013 επιβεβαίωσε ότι η αντιμετώπιση της ανεργίας και των κοινωνικών συνεπειών της κρίσης παραμένει βασική προτεραιότητα των πολιτικών της ΕΕ και των εθνικών πολιτικών. Τον Φεβρουάριο του 2013, η Επιτροπή πρότεινε μια δέσμη κοινωνικών επενδύσεων (Social Investment Package) η οποία παρέχει στα κράτη μέλη καθοδήγηση για την εκπόνηση πιο αποδοτικών και πιο αποτελεσματικών κοινωνικών πολιτικών που να ανταποκρίνονται στις σημαντικές προκλήσεις που αυτά αντιμετωπίζουν (βλ. IP/13/125, MEMO/13/117, MEMO/13/118 και SPEECH/13/141). Με τη δέσμη υπογραμμίζεται ότι οι δημόσιες επενδύσεις όπως η παιδική μέριμνα, η εκπαίδευση ή η υποστήριξη για την ενεργό και υγιή γήρανση πρέπει να διατηρηθούν ή να ενισχυθούν ακόμη και όταν οι εθνικοί προϋπολογισμοί είναι περιορισμένοι, διότι χωρίς τέτοιες επενδύσεις πολλοί άνθρωποι δεν είναι σε θέση να συμμετάσχουν στην

κοινωνική ζωή ούτε να αναπτύξουν το οικονομικό δυναμικό τους.

Η ανεργία και η αεργία των νέων σε επίπεδα υψηλότερα από ποτέ

Όχι μόνον η ανεργία των νέων έφθασε ένα νέο ύψιστο σημείο σε όλη την ΕΕ (23,6 % των νέων σε ηλικία εργασίας ήταν άνεργοι τον Ιανουάριο του 2013), αλλά και οι περίοδοι ανεργίας των νέων τείνουν να διαρκούν περισσότερο. Ένα ποσοστό 7,1 % των νέων σε ηλικία εργασίας ήταν άνεργοι για διάστημα μεγαλύτερο από ένα έτος το τρίτο τρίμηνο του 2012, έναντι 6,3 % ένα έτος νωρίτερα. Η τάση αυτή δημιουργεί σοβαρό κίνδυνο για τους νέους να αποσπαστούν από την αγορά εργασίας και από την κοινωνία στο σύνολό της. Η αύξηση του αριθμού των νέων κάτω των 25 ετών οι οποίοι δεν έχουν απασχόληση ούτε παρακολουθούν εκπαίδευση ή κατάρτιση (γνωστοί με το αγγλικό ακρωνύμιο NEET) και ανέρχονται σήμερα περίπου σε 8 εκατομμύρια αποτελεί επίσης μείζονα λόγο ανησυχίας.

Για τη συμβολή στην αντιμετώπιση των απαράδεκτα υψηλών επιπέδων ανεργίας των νέων, η Επιτροπή παρουσίασε μια δέσμη μέτρων για την απασχόληση των νέων, στις 5 Δεκεμβρίου 2012 (βλ. IP/12/1311, MEMO/12/938 και SPEECH/12/910). Αυτή περιελάμβανε μια πρόταση σύστασης σχετικά με την καθιέρωση μιας «εγγύησης για τους νέους» σε κάθε κράτος μέλος ώστε να εξασφαλιστεί ότι όλοι οι νέοι έως 25 ετών λαμβάνουν προσφορά εργασίας, συνεχή εκπαίδευση, μαθητεία ή άσκηση εντός τεσσάρων μηνών από τη στιγμή που εξέρχονται από την τυπική εκπαίδευση ή καθίστανται άνεργοι. Το Συμβούλιο των Υπουργών κατέληξε σε πολιτική συμφωνία σχετικά με τη σύσταση αυτή στις 28 Φεβρουαρίου 2013 (βλ. MEMO/13/152). Επίσης, η Επιτροπή πρότεινε πρόσφατα κανόνες λειτουργίας για την ταχεία εφαρμογή της πρωτοβουλίας για την

απασχόληση των νέων με σκοπό την καταπολέμηση της ανεργίας των νέων (βλ. IP/13/217). Η πρωτοβουλία για την απασχόληση των νέων προτάθηκε από το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο στις 7-8 Φεβρουαρίου 2013 με προϋπολογισμό ύψους 6 δισ. ευρώ για την περίοδο 2014-2020.

Η κρίση πλήττει τη γονιμότητα

Η τριμηνιαία επισκόπηση αναλύει επίσης τις επιπτώσεις της κρίσης στη γονιμότητα. Από το 2009 η γονιμότητα έχει σταματήσει να ανέρχεται και έχει σταθεροποιηθεί σε μέσο όρο μόλις κάτω από 1,6 παιδιά ανά γυναίκα στην ΕΕ των 27. Ο μέσος όρος ηλικίας των γυναικών κατά τον τοκετό εξακολούθησε να ανέρχεται και έφθασε το όριο των 30 ετών. Από την άλλη πλευρά, το προσδόκιμο επιβίωσης εξακολουθεί να αυξάνεται και έχει φτάσει σε 77,4 έτη για τους άνδρες και 83,1 για τις γυναίκες. Η μετανάστευση από χώρες εκτός της ΕΕ έχει μειωθεί σε σχέση με το ανώτατο επίπεδο που σημείωσε το 2007. Παρ' όλα αυτά, το 2011 η ΕΕ των 27 γνώρισε καθαρή αύξηση ύψους ½ εκατομμυρίου ατόμων, που ισοδυναμεί σε 1 μετανάστη από χώρα εκτός της Ε.Ε. ανά χίλιους κατοίκους της Ε.Ε. Η απόκτηση ιθαγένειας σημειώνει υψηλότερα επίπεδα και έφθασε σχεδόν σε ένα εκατομμύριο περιπτώσεων. Οι μακροπρόθεσμες προκλήσεις για τις αγορές εργασίας της ΕΕ λόγω συρρίκνωσης και γήρανσης του εργατικού δυναμικού παραμένουν σαφώς σοβαρές.

«Αξιολόγηση της Ευρωπαϊκής Υπηρεσίας Εξωτερικής Δράσης: γιατί είναι σημαντική;»²

Ορισμένοι θα αναρωτηθούν «πάλι;» και θα υποστηρίξουν ότι η αξιολόγηση της Ευρωπαϊκής Υπηρεσίας Εξωτερικής Δράσης ανοίγει το κουτί της Πανδώρας με την έγερση αιτημάτων για αλλαγές σε θεσμικά ζητήματα. Άλλοι θα πουν «επιτέλους!» υποστηρίζοντας ότι το πείραμα της ΕΥΕΔ απέτυχε και χρειάζεται ριζική αναθεώρηση. Μια μέση οδός θα ήταν φρονιμότερη. Η αξιολόγηση του 2013 δίνει την ευκαιρία στην Ε.Ε. να βάλει σε τάξη την Ευρωπαϊκή Υπηρεσία Εξωτερικής Δράσης και στην Ύπατη Εκπρόσωπο Catherine Ashton να αφήσει μια θετική κληρονομιά για το διάδοχό της. Πράγματι, η χρονική στιγμή της αναθεώρησης είχε ως στόχο την προετοιμασία του θεσμού για το μέλλον και την εναλλαγή της ηγεσίας το 2014.

Υπάρχει μια σειρά από ζητήματα που πρέπει να αντιμετωπιστούν.

Πολλά ζητήματα εμφανίζονται να είναι γραφειοκρατικά, όπως είναι η σχέση μεταξύ της ανώτατης διοίκησης της ΕΥΕΔ, (της Ύπατης Εκπρόσωπου και του γραφείου της) και της υπόλοιπης υπηρεσίας. Επιπλέον, οι σχέσεις της ΕΥΕΔ και των άλλων θεσμικών οργάνων της Ε.Ε., ειδικά των τμημάτων της Ε. Επιτροπής που ασχολούνται με τη διαχείριση των κρίσεων, την εξωτερική και ανθρωπιστική βοήθεια είναι ένα άλλο ζήτημα που έχει προκύψει.

Δεν είναι θέμα μόνο οργανογραμμάτων.

Τα ευρύτερα πολιτικά ερωτήματα που θέτουν αυτά τα εσωτερικά θέματα περιλαμβάνουν την ενίσχυση της λογοδοσίας, της διαφάνειας και της λειτουργικότητας. Ποιος είναι υπεύθυνος για τι; Ποια είναι η ιεραρχία; Πώς

². Balfour R & Raik K., "External Action Service review: why it's important", 12/3/2013 στο euobserver.com

ορίζονται οι σχέσεις με την Ε. Επιτροπή, το Συμβούλιο, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και τα κράτη μέλη; Με λίγα λόγια, είναι η σημερινή δομή η καλύτερη δυνατή για τη διαχείριση των διαφόρων προκλήσεων τις οποίες καλείται η ΕΥΕΔ να αντιμετωπίσει αυτά τα δύο χρόνια;

Άλλα θέματα που μπορεί να φαίνονται λιγότερο σημαντικά σχετίζονται με τις πολιτικές στελέχωσης της υπηρεσίας, την ισορροπία των υπαλλήλων που προέρχονται από τα κράτη μέλη, την ισορροπία των φύλων καθώς και την εναλλαγή του προσωπικού μεταξύ Βρυξελλών, ευρωπαϊκών πρωτευουσών και αντιπροσωπειών της ΕΥΕΔ σε όλο τον κόσμο. Ένα μεγάλο μέρος της κακής δημοσιότητας που έχει δεχθεί η ΕΥΕΔ είναι συνέπεια του χαμηλού ηθικού του προσωπικού της κατά τη διάρκεια της απορρόφησης υπαλλήλων από την Ε. Επιτροπή, το Συμβούλιο και τις εθνικές διπλωματικές υπηρεσίες. Επισημαίνεται ότι, εάν το προσωπικό αυτό που κατέχει υψηλή εξειδίκευση δεν μπορεί να λειτουργήσει καλά μαζί, δεν είναι δυνατόν η Ε.Ε. να αναπτύξει συμμετοχικές πολιτικές που θα ενσωματώνουν τις αρμοδιότητες της εξωτερικής πολιτικής με τις αρμοδιότητες του τομέα της ενέργειας, της μετανάστευσης, της κλιματικής αλλαγής καθώς και την ειδική γνώση και τις διπλωματικές παραδόσεις που αναπτύσσονται σε κάθε μέλος.

Αν η πραγματική προστιθέμενη αξία της ΕΥΕΔ και της Ε.Ε. ως παγκόσμιου παράγοντα βρίσκεται στην ανάπτυξη ολιστικών προσεγγίσεων στις διεθνείς σχέσεις που ωφελούνται από ένα πολύ ευρύ φάσμα εργαλείων - από την εξωτερική βοήθεια μέχρι τις αποστολές της Ε.Ε. για την εκπαίδευση δικαστικών και αστυνομικών δυνάμεων - οι άνθρωποι που συμμετέχουν πρέπει να είναι σε θέση να εργάζονται από κοινού. Μεγάλη έμφαση δίνεται στο αν θα διορισθούν ένας ή

περισσότεροι αναπληρωτές Ύπατοι Εκπρόσωποι οι οποίοι θα μπορούν να αναλάβουν καθήκοντα σε μια υπερπλήρη ημερήσια διάταξη, λαμβάνοντας υπόψη τον ιδιαίτερο ρόλο της Ύπατης Εκπρόσωπου, η οποία προεδρεύει των υπουργών Εξωτερικών, είναι επικεφαλής της ΕΥΕΔ και αντιπροσωπεύει την Ε.Ε. στην εξωτερική πολιτική ενώ χρησιμοποιεί και τη θέση της στην Ε. Επιτροπή και συνδέεται και με το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο.

Πρέπει ο αναπληρωτής να είναι σε θέση να κάνει όλα αυτά σε περίπτωση απουσίας του Υπατου Εκπροσώπου;

Ή θα πρέπει τα καθήκοντα αυτά να κατανέμονται μεταξύ διαφορετικών αναπληρωτών; Ό,τι απόφαση ληφθεί για το θέμα αυτό και για άλλα οργανωτικά θέματα, η αναγνώριση ότι δεν υπάρχει το ιδανικό γραφειοκρατικό μοντέλο μπορεί να συμβάλει στο να μετριάσθούν οι προσδοκίες και να βρεθούν ρεαλιστικές λύσεις. Παράλληλα με τις λεπτομέρειες σχετικά με τις αλλαγές που μπορεί να υπάρξουν στην ΕΥΕΔ, υπάρχει και μια άλλη εξίσου σημαντική δυναμική: η διαδικασία που συνεπάγεται αυτός ο έλεγχος. Τα θεσμικά όργανα και τα κράτη μέλη άρχισαν να κινητοποιούνται σχετικά. Η Γερμανία παρουσίασε ένα ανεπίσημο έγγραφο με τις προτάσεις της, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο ετοιμάζει ένα ψήφισμα, διάφορα think tanks έχουν δημοσιεύσει εργασίες με ιδέες για δράση. Επιπροσθέτως, οι υπουργοί εξωτερικών της Ε.Ε. θα συναντηθούν ανεπίσημα κατά το δεύτερο δεκαπενθήμερο του Μαρτίου να ανταλλάξουν ιδέες. Θα ήταν καλό να συζητηθούν στη συνέχεια αυτές οι ιδέες στα υπουργεία τους, ακόμα και στα εθνικά κοινοβούλια. Αν η έλλειψη οράματος και στρατηγικής είναι ένα από τα παράπονα σχετικά με την ευρωπαϊκή εξωτερική πολιτική, το να καταστεί η διαδικασία αξιολόγησης πιο συμμετοχική θα μπορούσε

να δώσει μια νέα δυναμική στη συζήτηση. Ίσως ήρθε η ώρα να αναρωτηθούμε γιατί η εξωτερική πολιτική της Ε.Ε. είναι σημαντική και να ανανεώσουμε τη δέσμευση των κρατών μελών. Η αναθεώρηση της ΕΥΕΔ δεν είναι μόνο μια

ευκαιρία για να σημειώσει η Catherine Ashton μια πιθανή επιτυχία. Αποτελεί και μια ευκαιρία να διευρύνουμε τη συζήτηση που γίνεται για το μέλλον του ρόλου της Ευρώπης στον κόσμο.

ΑΠΟ ΤΙΣ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΙΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το πολυετές δημοσιονομικό πλαίσιο.

Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο σε ψήφισμα του απορρίπτει το πολυετές δημοσιονομικό πλαίσιο για την περίοδο 2014-2020, όπως αποφασίστηκε από το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο. Το Πολυετές Δημοσιονομικό Πλαίσιο δεν μπορεί να γίνει αποδεκτό από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο όπως χαρακτηριστικά αναφέρει ο πρόεδρος Martin Schulz εάν δεν περιληφθούν ορισμένες αναγκαίες προϋποθέσεις, όπως: α) η κάλυψη των δαπανών του έτους 2012 β) συμφωνία για την μελλοντική χρηματοδότηση των προϋπολογισμών της Ένωσης γ) τη θέσπιση ρήτρας ευελιξίας που θα επιτρέπει την μεταφορά πιστώσεων μεταξύ διαφορετικών κεφαλαίων του προϋπολογισμού αλλά και από χρόνο σε χρόνο δ) ρήτρα αναθεώρησης του Δημοσιονομικού Πλαισίου από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο που θα αναδειχθεί στις εκλογές του 2014.

Εντωμεταξύ, η Ευρωπαϊκής Επιτροπής υπέβαλε πρόταση η οποία προβλέπει την έγκριση διορθωτικού προϋπολογισμού ύψους 11,2 δις ευρώ προκειμένου να καλυφθούν οι δημοσιονομικές ανάγκες της Ένωσης για το 2013. Ο αρμόδιος επίτροπος για θέματα προϋπολογισμού Janusz Lewandowski, εξηγεί ότι από αυτό το ποσό τα 9 δις θα διατεθούν για την κάλυψη αναγκών για την Πολιτική Συνοχής για τις φτωχότερες περιφέρειες. Περιλαμβάνονται επίσης 643,7 εκατομμύρια για την κάλυψη του κόστους προγραμμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης για την έρευνα και την ανάπτυξη και επιπλέον 3 δις θα διατεθούν για εξόφληση των λογαριασμών για το 2012. Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο έχει επίσης διατύπωση την θέση ότι προκειμένου να προχωρήσει στην έγκριση Δημοσιονομικού Πλαισίου θα πρέπει προηγουμένως να έχουν καλυφθεί όλες οι χρηματοδοτικές ανάγκες για το έτος 2013 μέσω του διορθωτικού Προϋπολογισμού.

Λήξη θητείας του Van Rompuy

Ο πρόεδρος του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου Herman Van Rompuy σε ανακοίνωση έκανε γνωστή την απόφαση του να αποχωρήσει από την πολιτική σκηνή μετά το τέλος της θητείας του το 2014. Ο εξηνταπεντάχρονος πολιτικός εκλέχθηκε το 2010 ως ο πρώτος πρόεδρος του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου, θέση η οποία δημιουργήθηκε με την Συνθήκη της Λισσαβόνας. Η 2.5ετή θητεία του ανανεώθηκε το 2012, και σύμφωνα με τους ευρωπαϊκούς κανόνες δεν μπορεί να επανεκλεγεί το 2014.

Ο Van Rompuy κέρδισε αμέσως τον σεβασμό από όλα τα κράτη μέλη καθώς αυτό που το διέκρινε ήταν η δίκαιη μεταχείριση όλων των κρατών. Η στάση του χαρακτηριζόταν ως σεμνή και μετριοπαθής στις εξελίξεις της Ε.Ε και αυτό που τον διέκρινε ήταν οι παρασκηνακές διαπραγματεύσεις

Εντωμεταξύ, γνωστή έκανε και την επιθυμία της η Ύπατος Εκπρόσωπος για θέματα Εξωτερικής Πολιτικής Catherine Ashton να μην ανανεώσει την 5 έτη θητεία της και να αποσυρθεί. Υποψήφιος για την θέση αυτή λέγεται ότι θα είναι ο Δανός πρώην Πρωθυπουργός

Anders Fogh Rasmussen που επίσης λήγει η θητεία του ως γενικός γραμματέας του ΝΑΤΟ το 2014. Το όνομα του Martin Schulz είναι υποψήφιο για την θέση του Προέδρου του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου..

Κεφαλαιακή Επάρκεια Τραπεζών

Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και Συμβούλιο κατέληξαν σε συμφωνία πάνω στην οδηγία για την κεφαλαιακή επάρκεια των τραπεζών στο πλαίσιο της οδηγίας αυτής τίθεται για πρώτη φορά ανώτατο όριο στα bonus των τραπεζικών στελεχών. Ορίζεται ειδικότερα ότι το bonus δεν μπορεί να ξεπερνά το συνολικό ύψος του μισθού. Μόνο σε περίπτωση που συμφωνήσει υψηλή πλειοψηφία των μετόχων μιας τράπεζας μπορεί να αυξηθεί το bonus αυτό. Η ρύθμιση αυτή προκάλεσε όπως ήταν αναμενόμενο σφοδρή αντίδραση του Ην. Βασιλείου . Η οδηγία προβλέπεται να τεθεί σε ισχύ το 2014

Τραπεζική Ένωση

Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο Υπουργών συμφώνησαν πάνω στην δημιουργία του Ενιαίου Εποπτικού Μηχανισμού για τις τράπεζες ως το πρώτο μέτρο για την προώθηση της τραπεζικής Ένωσης. Με τον μηχανισμό αυτό παρέχονται εξουσίες στην Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα προκειμένου να εποπτεύει τον τραπεζικό τομέα. Ειδικότερα η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα θα επιβλέπει περίπου 150 τράπεζες με ενεργητικό πάνω από 30 δις ευρώ καθώς και τις τρεις μεγαλύτερες Τράπεζες σε κάθε χώρα. Οι εποπτικές αρμοδιότητες μπορούν να συνοψιστούν ως εξής: α) η ΕΚΤ θα έχει την δυνατότητα να μην χορηγήσει Τραπεζική Άδεια β) μπορεί να εγκρίνει συγχωνεύσεις και αγορές καθώς και να κηρύξει την τράπεζα σε κατάσταση εκτάκτου ανάγκης.

Οι Τράπεζες τις Ευρωζώνης υπολογίζεται σε περίπου 6000 μικρού και μεσαίου μεγέθους πράγμα που σημαίνει ότι είναι δυνατόν να δημιουργηθούν πιστοληπτικά προβλήματα, κάτι το οποίο οδηγεί πολλούς να μην συμμερίζονται την άποψη της Γερμανίας ότι θα πρέπει παραμείνουν υπό εθνική επίβλεψη.

Το καινούργιο καθεστώς εφαρμόζεται σε όλες τις χώρες τις Ευρωζώνης. Επίσης προβλέπεται ότι οι υπόλοιπες δέκα χώρες-μέλη της Ε.Ε έχουν την δυνατότητα επιλογής στο εάν θα συμμετάσχουν ή όχι. Το καθεστώς της εποπτείας των Τραπεζών είναι το πρώτο στάδιο της Τραπεζικής Ένωσης και στοχεύει στο να διασφαλίσει την σταθερότητα και ομαλή λειτουργία των τραπεζών στο χώρο της Ευρωζώνης. Τέλος, ο Ενιαίος Εποπτικός Μηχανισμός (SSM) ενισχύει σε σημαντικό βαθμό τον ρόλο της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας καθώς και την Ευρωπαϊκή Αρχή Τραπεζών που ιδρύθηκε το 2011 ως ένας από τους τρεις μηχανισμούς της Ένωσης με στόχο την εποπτεία του χρηματοπιστωτικού τομέα.

ΦΑΚΕΛΟΣ
«Το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο του Μαρτίου»

Παρατηρήσεις του Προέδρου κ. Herman Van Rompuy μετά το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο, 15/3/2013³

«Εχτές το βράδυ, ορίσαμε τις προτεραιότητες για την οικονομική πολιτική του έτους. Επιβεβαιώσαμε τη συνολική οικονομική στρατηγική μας. Υπήρξε ευρεία ομοφωνία και, όπως είπα, η συζήτηση διεξήχθη σε ήρεμους τόνους και στοχοθετημένα. Κατά τη συνεδρίαση σήμερα το πρωί, το κύριο θέμα ήταν η κατάσταση των σχέσεών μας με τη Ρωσία. Η συζήτηση ήταν μέρος της τακτικής ανταλλαγής απόψεων ως προς τις σχέσεις μας με τους στρατηγικούς εταίρους. Τον Οκτώβριο π.χ. το θέμα ήταν η Κίνα, ενώ εντός του έτους θα συζητήσουμε για τις Ηνωμένες Πολιτείες. Η διμερής συνεργασία με τη Ρωσία περιλαμβάνει πολλούς τομείς. Και εμείς και εκείνοι αποδίδουν μεγάλη σημασία στη στρατηγική εταιρική σχέση. Σήμερα, συζητήσαμε εποικοδομητικά για κοινά συμφέροντα και προκλήσεις, καθώς και για τον τρόπο με τον οποίον θα προαγάγουμε τις σχέσεις Ε.Ε.-Ρωσίας. Πρέπει να βρούμε λύσεις για τις διαφορές μας, σεβόμενοι παράλληλα τους κανόνες και τις αξίες μας. Όλοι οι συνάδελφοι συμφωνούμε ότι πρέπει να ενεργήσουμε συνεκτικά για να παραμείνουμε ισχυροί. Σήμερα το πρωί, συζητήσαμε και τη δραματική κατάσταση στη Συρία. Επιβεβαιώσαμε την πλήρη δέσμευση της Ευρωπαϊκής Ένωσης στις διεθνείς προσπάθειες, προκειμένου να τεθεί τέλος στην απαράδεκτη βία. Ορισμένα μέλη του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου έθεσαν το θέμα του εμπάργκο όπλων. Συμφωνήσαμε να αναθέσουμε στους υπουργούς εξωτερικών να συζητήσουν την κατάσταση κατά προτεραιότητα ήδη κατά την άτυπη σύνοδό τους στο Δουβλίνο την επόμενη εβδομάδα και να καθορίσουν κοινές θέσεις.

Σήμερα το πρωί, ο βρετανός πρωθυπουργός έκανε σύντομη ενημέρωση στους συναδέλφους για τις προετοιμασίες της συνόδου της G8 τον Ιούνιο. Και, τώρα, δυο λόγια για τη δουλειά μας χθες το βράδυ. Όπως ξέρετε, μετά την πρώτη χθεσινή συνεδρίαση, συναντηθήκαμε και πάλι με τους 17 αρχηγούς της ευρωζώνης για τη σύνοδο κορυφής του ευρώ - την πρώτη μετά από ένα χρόνο. Αυτή τη φορά δεν ήταν έκτακτη σύνοδος. Σκοπός της ήταν ό,τι και στην εαρινή σύνοδο του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου: επιθεώρηση των βασικών οικονομικών πολιτικών μας και οι προοπτικές για τους επόμενους μήνες - ιδιαίτερα, όμως, για δύο χώρες της ευρωζώνης. Ο Πρόεδρος της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας Mario Draghi άρχισε τη συζήτηση. Συζητήσαμε θέματα όπως η πρόσβαση των εταιρειών στις πιστώσεις ως βασικός μοχλός ανάπτυξης, η ανταγωνιστικότητα σε όλες τις πτυχές της, η λειτουργία της αγοράς εργασίας ιδίως όσον αφορά τους νέους. Στο ερώτημα «από πού έρχεται η ανάπτυξη», η απάντηση ήταν: εμπιστοσύνη, εμπορική πίστη και ανταγωνιστικότητα. Επί πλέον αυτών, χρειάζεται συγκεκριμένη πολιτική απασχόλησης, ώστε η ανάπτυξή μας να έχει περισσότερη ένταση εργασίας.

Τα τέσσερα στοιχεία της συνολικής οικονομικής στρατηγικής ισχύουν πλήρως στις χώρες της ευρωζώνης: χρηματοπιστωτική σταθερότητα, διατηρησιμότητα των δημόσιων οικονομικών, μέτρα κατά της ανεργίας - ιδίως των νέων και διαρθρωτικές μεταρρυθμίσεις για ανταγωνιστικότητα και ανάπτυξη.

Εχθές, συζητήσαμε και τις προσπάθειες που διεξάγονται τώρα προς μία πραγματική Οικονομική και Νομισματική Ένωση. Ενημέρωσα τους συναδέλφους, και τους 27, για τον

τρόπο με τον οποίο εκτιμώ την πορεία των εργασιών. Όσον αφορά τα δημοσιονομικά θέματα, έχουν ληφθεί οι σοβαρότερες αποφάσεις για τους νέους κανόνες. Η κύρια πρόκληση είναι τώρα η εφαρμογή τους. Όσον αφορά τις τραπεζικές πολιτικές, σημειώσαμε τεράστια πρόοδο τον περασμένο Ιούνιο και Δεκέμβριο - ιδίως με τις αποφάσεις για έναν ενιαίο εποπτικό μηχανισμό για όλες τις τράπεζες της ευρωζώνης. Πρέπει δε να αποφασίσουμε σύντομα και τον ενιαίο μηχανισμό εξυγίανσης. Όσον αφορά τις οικονομικές πολιτικές, τον Δεκέμβριο διερευνήσαμε πιθανές νέες οδούς για την στήριξη των οικονομικών μεταρρυθμίσεων. Έκτοτε, η ομάδα μου κι εγώ διαβουλευόμαστε ενεργά όλα τα κράτη μέλη και το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο για θέματα όπως οι συμβατικές ρυθμίσεις και η κοινωνική διάσταση της Οικονομικής και Νομισματικής Ένωσης.

Σε όλα αυτά τα σημεία - και στις πολιτικές προεκτάσεις τους - θα επανέλθουμε όταν θα υποβάλω έκθεση τον Ιούνιο. Οι εργασίες αυτές για την αρχιτεκτονική δομή της Οικονομικής και Νομισματικής Ένωσης αποτελούν τον πυρήνα των προσπαθειών μας για τη διατήρηση της χρηματοπιστωτικής σταθερότητας στην ευρωζώνη. Αυτά ήταν λοιπόν τα θέματα της εαρινής συνόδου του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου. Όπως είπα και πριν, οι συζητήσεις διεξήχθησαν σε συναινετικό πνεύμα: έχουμε κοινή κατεύθυνση, όσο αντίξοες και αν είναι οι περιστάσεις. Θα ξανασυναντηθούμε τον Ιούνιο για προσανατολισμούς και αποφάσεις επί εθνικών οικονομικών πολιτικών και, πριν από αυτό, τον Μάιο για θέματα ενέργειας, μεταξύ άλλων.»

Συμπεράσματα Ευρωπαϊκού Συμβουλίου, 14-15/3/2013⁴

«Τα τελευταία χρόνια έχουμε συμβάλει σημαντικά στην αντιμετώπιση των πιεστικών προκλήσεων που δημιουργήθηκαν λόγω της χρηματοπιστωτικής κρίσης και της κρίσης δημοσίου χρέους, με στόχο την προετοιμασία της επανόδου σε βιώσιμη ανάπτυξη που ευνοεί τη δημιουργία θέσεων απασχόλησης και τη συμβολή στην ενίσχυση της οικονομικής διακυβέρνησης σε επίπεδο Ε.Ε. και ζώνης του ευρώ. Έχουν επιτευχθεί πολλά, παρότι εξακολουθούν να υπάρχουν ορισμένες αβεβαιότητες στις χρηματοπιστωτικές αγορές. Ωστόσο, η προβλεπόμενη για το 2013 στασιμότητα της οικονομικής δραστηριότητας και τα απαράδεκτα υψηλά επίπεδα ανεργίας τονίζουν πόσο σημαντικό είναι να επισπευσθούν οι προσπάθειες για την υποστήριξη της ανάπτυξης κατά προτεραιότητα, με ταυτόχρονη επιδίωξη φιλικής προς την ανάπτυξη δημοσιονομικής εξυγίανσης. Το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο συζήτησε αναλυτικά την οικονομική και κοινωνική κατάσταση και καθόρισε τους προσανατολισμούς για την οικονομική πολιτική των κρατών μελών και της Ευρωπαϊκής Ένωσης για το 2013. Οι εργασίες θα πρέπει να επικεντρωθούν στην εφαρμογή των αποφάσεων που έχουν ληφθεί, ιδίως όσον αφορά το Σύμφωνο για την Ανάπτυξη και την Απασχόληση. Ιδιαίτερη προτεραιότητα πρέπει να δοθεί στην υποστήριξη της απασχόλησης των νέων και στην προαγωγή της ανάπτυξης και της ανταγωνιστικότητας. Το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο θα επανέλθει τον Ιούνιο στην αξιολόγηση των πολιτικών που καθορίζονται σε εθνικό επίπεδο για την υλοποίηση των προτεραιοτήτων αυτών καθώς και στην υλοποίηση του Συμφώνου για την Ανάπτυξη και την Απασχόληση. Συμφώνησε ότι τους επρχόμενους μήνες θα συζητήσει συγκεκριμένα θέματα που προσφέρουν μεγάλες δυνατότητες ανάπτυξης και δημιουργίας θέσεων απασχόλησης. Προέβη επίσης σε επισκόπηση των συνεχιζόμενων εργασιών για την εμβάθυνση της Οικονομικής και Νομισματικής Ένωσης (ΟΝΕ) ενόψει της συνόδου του τον Ιούνιο.»

³ http://www.consilium.europa.eu/uedocs/cms_data/docs/pressdata/el/ec/136210.pdf

⁴ http://www.consilium.europa.eu/uedocs/cms_data/docs/pressdata/el/ec/136165.pdf

ΞΕΝΟΣ ΤΥΠΟΣ

Αγγλικός Τύπος

Το κύριο θέμα του αγγλικού τύπου ήταν το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο. Οι Ευρωπαίοι ηγέτες έφτασαν στις Βρυξέλλες στις 14 Μαρτίου για τη Σύνοδο Κορυφής, με τη συζήτηση για τη λιτότητα και την αντιμετώπιση της κρίσης στην ευρωζώνη να είναι στο προσκήνιο ακόμη και αν δεν αναμενόταν να αλλάξει την οικονομική πορεία της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Οι πρωθυπουργοί από το βορρά της ευρωζώνης εξακολούθησαν να παροτρύνουν τη συνέχιση των οικονομικών μέτρων ενώ οι ηγέτες της νότιας περιφέρειας ζήτησαν να ενταθεί η προσπάθεια ώστε να τονωθεί η ανάπτυξη.

Σε δηλώσεις του ο πρωθυπουργός της Φινλανδίας Jyrki Katainen υποστήριξε ότι δεν υπάρχουν «γρήγοροι δρόμοι» για τη δημιουργία νέων θέσεων εργασίας και την ανάπτυξη με βιώσιμο τρόπο καθώς και ότι οι διαρθρωτικές μεταρρυθμίσεις μπορεί να μην αποδίδουν καρπούς από τη μια μέρα στην άλλη, αλλά είναι η καλύτερη βιώσιμη οικονομική απάντηση στην κρίση σε αντίθεση με τη συσσώρευση υπερβολικού χρέους. Στον αντίποδα, ο απερχόμενος Ιταλός πρωθυπουργός Mario Monti, ο οποίος κάλεσε τους ηγέτες να είναι ευέλικτοι στην εφαρμογή των ευρωπαϊκών κανόνων για τον προϋπολογισμό γιατί όπως ανέφερε οι εκλογές που πραγματοποιήθηκαν στη χώρα του «αντανακλούν» τη δυσарέσκεια των ιταλών πολιτών όπου οι συν-υποψήφιοι του που είχαν εκφραστεί κατά των αυστηρών μέτρων λιτότητας έλαβαν περισσότερο από το ήμισυ των ψήφων.

Σύμφωνα με το ανακοινωθέν σχέδιο που διανεμήθηκε στις αντιπροσωπείες καθώς έφταναν για τη Σύνοδο Κορυφής, οι ηγέτες ζήτησαν «στοχευμένα βραχυπρόθεσμα μέτρα για την τόνωση της ανάπτυξης και τη δημιουργία θέσεων εργασίας». Σύμφωνα με δημοσίευμα των FT, συζητήθηκε η γλωσσική διατύπωση των συμπερασμάτων προκειμένου να πείσουν οι νότιες χώρες της ευρωζώνης στο εσωτερικό τους για τα μέτρα που ζητά η Ε.Ε. καθώς οι χώρες αυτές έχουν «κολλήσει» σε παρατεταμένη περίοδο ύφεσης, με επακόλουθα τη μαζική ανεργία, την πιστωτική κρίση ιδίως για τις μικρές επιχειρήσεις και, σε ορισμένες χώρες, τη βαθιά πολιτική αναταραχή,

Οι συνομιλίες μεταξύ Αθήνας και διεθνών δανειστών διεκόπησαν μετά από αίτημα του Έλληνα Πρωθυπουργού κ. Αντώνη Σαμαρά για αλλαγές στα μέτρα λιτότητας που απορρίφθηκαν από την Ευρωπαϊκή Ένωση και το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο. Η Αθήνα αντιστέκεται σε υποχρεωτικές απολύσεις που αποτελούν απαίτηση στο πλαίσιο του προγράμματος διάσωσης της με στόχο τη σμίκρυνση της ελληνικής δημόσιας διοίκησής της. Ενώ η Ιταλία δε φαίνεται να μπορεί να σχηματίσει κυβέρνηση μετά τις εκλογές στις οποίες το 55% των ψήφων πήγε σε κόμματα που αντιτίθενται στα μέτρα λιτότητας που απαιτεί η Ευρωπαϊκή Ένωση. Ωστόσο, η γερμανική κυβέρνηση επέμεινε στην πολιτική λιτότητας κατά τη διάρκεια της Συνόδου Κορυφής και τόνισε ότι το Βερολίνο θα ισοσκελίζει τελικά τον προϋπολογισμό του το 2015, ένα χρόνο νωρίτερα από ό, τι απαιτείται σύμφωνα με τους δημοσιονομικούς κανόνες της ευρωζώνης.

- Garton Ash T., “Germany has one last chance to really save the Eurozone”, The Guardian, 13/03/2013.
- Traynor I., “Mario Monti: EU faces backlash over austerity measures”, The Guardian, 15/03/2013.
- Spiegel P., “EU leaders meet amid austerity debate”, Financial Times, 14/03/2013.

Γαλλικός τύπος

Σύμφωνα με δημοσιεύματα του γαλλικού τύπου, στο τελευταίο Ευρωπαϊκό Συμβούλιο η συντριπτική πλειοψηφία των κυβερνήσεων θεωρεί ότι έφτασε η ώρα να επιβραδυνθεί ο ρυθμός αυστηρότητας και να επικεντρωθούμε στην ανάκαμψη. Η πολιτική αστάθεια που τροφοδοτείται από την κοινωνική δυσарέσκεια τους απειλεί όλους: επισημαίνεται ότι από τους αρχηγούς κρατών και κυβερνήσεων που είχαν εκλεγεί το 2009, πολλοί λίγοι έχουν «επιβιώσει» πολιτικά μέχρι τώρα. Ο απερχόμενος Πρωθυπουργός της Ιταλίας Mario Monti προειδοποίησε για «την άνοδο του λαϊκισμού και τη δυσарέσκεια προς την Ευρωπαϊκή Ένωση» (Ε.Ε.). Απευθυνόμενος στους είκοσι-επτά αρχηγούς κρατών ο Mario Monti δήλωσε ότι η μεγάλη καθυστέρηση που παρατηρείται στην απόδοση καρπών για την ανάπτυξη των διαρθρωτικών μεταρρυθμίσεων μεταφράζεται με μια «δραματική μείωση» της «δημόσιας στήριξης στις μεταρρυθμίσεις καθώς και στην Ε.Ε. «Έχουμε πλήρη επίγνωση του προαναφερόμενου προβληματισμού καθώς και ενός βαθμού απόγνωσης», παραδέχτηκε ο Herman Van Rompuy, Πρόεδρος του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου.

Για τα είκοσι επτά κράτη-μέλη, «το απαράδεκτο επίπεδο» της ανεργίας, ιδίως μεταξύ των νέων, καθιστά πλέον «κρίσιμες» τις πολιτικές στήριξης της ανάπτυξης. Από την άλλη πλευρά, η Γερμανίδα Καγκελάριας επιμένει ότι η δημοσιονομική εξυγίανση, οι διαρθρωτικές μεταρρυθμίσεις και η ανάπτυξη δεν είναι αλληλοαποκλειόμενες αλλά λειτουργούν παράλληλα. Μετά την Ελλάδα και την Ισπανία, η Πορτογαλία έχει επίσης κερδίσει από τους πιστωτές της ένα επιπλέον έτος για να φέρει το δημοσιονομικό της έλλειμμα κάτω από το 3% του ΑΕΠ, το 2015. Επιπλέον και η Ισπανία θα μπορούσε να κερδίσει άλλη μια χρονιά ενώ η Γαλλία, όπου το αναμενόμενο έλλειμμα για το 2013 είναι σήμερα 3,7%, ελπίζει επίσης να επωφεληθεί. Για τον François Hollande το να σταματήσουμε στον «ονομαστικό» αριθμό του ελλείμματος θα «ερχόταν σε αντίθεση με το στόχο της ανάπτυξης», κάτι που αποκλείεται. Στα συμπεράσματά του, το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο, κάνει αυτή τη διάκριση μεταξύ των ονομαστικών και των διαρθρωτικών ελλειμμάτων, με μόνο τα τελευταία να έχουν ληφθεί υπόψη. Και επιμένει ότι η «δημοσιονομική εξυγίανση» θα πρέπει να «διαφοροποιείται», λαμβάνοντας υπόψη τη συγκεκριμένη κατάσταση κάθε χώρας.

Σύμφωνα με δημοσιεύματα του γαλλικού τύπου, στο πρόσφατο Ευρωπαϊκό Συμβούλιο ο François Hollande συμπαρατάχθηκε με τον David Cameron σε μια προσπάθεια να άρει το εμπάργκο για τα όπλα στη συριακή αντιπολίτευση. Οι δύο ηγέτες διαμόρφωσαν τη συμμαχία τους μόλις ένα μήνα μετά τη σύγκρουσή τους για θέματα προϋπολογισμού. Υπενθυμίζεται ότι στις αρχές Φεβρουαρίου, ο François Hollande εμφανίστηκε απομονωμένος στην επιθυμία του να περιορίσει τα οικονομικά που επέβαλαν οι Βρετανοί ενώ η Angela Merkel είχε παίξει το ρόλο του διαιτητή. Αυτή τη φορά François Hollande και David Cameron υποστηρίζουν ότι η Ένωση θα πρέπει να χαλαρώσει το εμπάργκο της έως τις 31 Μαΐου. Σε αντίθετη περίπτωση, απειλούν να «αναλάβουν την ευθύνη» για την απελευθέρωση των ανταρτών της Συρίας. Στα μάτια του François Hollande, μια τέτοια κίνηση έρχεται τη στιγμή που η κατάσταση στη Συρία επιδεινώνεται μέρα με τη μέρα, δύο χρόνια μετά την έναρξη των εχθροπραξιών. «Ο μεγαλύτερος κίνδυνος είναι να μη γίνει τίποτα, ο μεγαλύτερος κίνδυνος θα ήταν το χάος». Οι Γάλλοι φοβούνται επίσης τον αντίκτυπο της κατάστασης στο εύθραυστο Λίβανο αν η Συρία διαμελιστεί.

Η προοπτική μιας ελάφρυνσης του εμπάργκο δεν κερδίζει τη συναίνεση στο πλαίσιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Τον περασμένο Φεβρουάριο ενεκρίθη η παροχή μη φονικού εξοπλισμού καθώς και η παροχή τεχνικής βοήθειας στη συριακή αντιπολίτευση. Αυτή τη φορά, οι αρχηγοί κρατών και κυβερνήσεων αποφάσισαν να εξετάσουν το ζήτημα κατά την

επόμενη συνεδρίασή τους, στις 22 και 23 Μαρτίου στο Δουβλίνο. Η Γερμανίδα καγκελάρια Angela Merkel εμφανίζεται αντίθετη. Επιπλέον, όπως υποστήριξε και ο Αυστριακός καγκελάριος Werner Faymann «η παροχή όπλων προς τους αντάρτες θα βοηθήσει στον τερματισμό της σύγκρουσης» ενώ ο κίνδυνος είναι οι χώρες που υποστηρίζουν τη Συρία, όπως είναι η Ρωσία ή το Ιράν, να μην παραδώσουν περισσότερα όπλα. Επισημαίνεται ότι ούτε η Υπατη Εκπρόσωπος Catherine Ashton δεν είχε λάβει γνώση αυτής της πρωτοβουλίας. Η Υπατη Εκπρόσωπος ευνοεί μια λύση περισσότερο πολιτική η οποία δεν κόβει το νήμα του διαλόγου με τη Ρωσία, της οποίας η υποστήριξη στον Bashar al-Assad θα μπορούσε να μειωθεί. Οι ευρωπαίοι ηγέτες στοχεύουν να αντιμετωπίσουν αυτό το ζήτημα κατά τη διάρκεια της προσεχούς συνάντησης με την κυβέρνηση του Vladimir Poutine.

- Quatremer J., “Austérité: à l’heure du dépit, pas de répit”, Libération, 15/3/2013.
- “A Bruxelles, les 27 sceptiques face à l’offensive franco-britannique”, Le Monde, 15/3/2013.
- “Armement des rebelles syriens: la France ‘prendra ses responsabilités’”, Le Figaro, 14/3/2013

Γερμανικός τύπος

Σύμφωνα με τα δημοσιεύματα του γερμανικού τύπου, η συνάντηση της 14ης και 15^{ης} Μαρτίου ήταν μία ομάδα θεραπείας (“grouptherapy”), όπου ο πρόεδρος της Ευρωπαϊκής Επιτροπής José Manuel Barroso μίλησε για την κατάσταση στην Ευρώπη. Οι ομάδες δράσης που εδραίωσε για να προωθήσουν την εργασία των νέων σε Ισπανία, Ελλάδα, Ιταλία και άλλες 5 χώρες είχαν ευχάριστα νέα, σε αντίθεση με το Βρετανό πρωθυπουργό David Cameron, ο οποίος άκουσε πως το τρέχον έτος η χώρα του θα έχει μεγαλύτερο χρέος από αυτό της Ισπανίας και της Ιρλανδίας. Έπειτα, και ο Γάλλος πρόεδρος François Hollande σύμφωνα με το άρθρο, ήρθε αντιμέτωπος με το ότι δε θα καταφέρει να πετύχει το στόχο του ελλείμματος της Γαλλίας για το 2013. Στόχος όμως του Συμβουλίου ήταν η συμφωνία για δέσμευση των χωρών να φέρουν τις μεταρρυθμίσεις που έχουν υποσχεθεί. Αναφέρεται χαρακτηριστικά πως ο José Manuel Barroso προετοίμασε αριθμητικά στοιχεία, τα οποία περιγράφουν το δραματικό σκηνικό της Ευρώπης. Ένας στους οκτώ σε ηλικία απασχόλησης καταγράφεται ως άνεργος, και τα ποσοστά αυξάνονται, όπως ακριβώς και τα χρέη των χωρών. Εννέα στις 17 χώρες θα ξεπεράσουν το 2013 το ποσοστό χρέους που ορίζει το κριτήριο σύγκλισης.

Ως το μεγάλο ερώτημα τίθεται το δίλημμα ανάπτυξη ή λιτότητα και αναφέρεται πως η θέση της Καγκελάριας είναι προφανής κι έρχεται σε αντιπαράθεση με τις χώρες του Νότου, ενώ ο πρόεδρος του Συμβουλίου κάνει λόγο για την ανάγκη ενός μείγματος των δύο αυτών στοιχείων. Επιπρόσθετα, σημαντική είναι η αναφορά τόσο στην Ελλάδα όσο και στην Κύπρο. Συγκεκριμένα, ο Έλληνας υπουργός οικονομικών Ιωάννης Στουρνάρας φέρεται να έχει ακόμα διαφωνίες με τους εκπροσώπους των χρηματοδοτών, ενώ στην Κύπρο εκφράζονται οι δισταγμοί της κυβέρνησης για το κούρεμα των καταθέσεων και γίνεται παραλληλισμός με την κατάσταση της Ελλάδας το 2010, με μία νότα αισιοδοξίας για τη χρηματοδότηση της Κύπρου. Παρ’ όλα αυτά η Γερμανίδα Καγκελάρια δήλωσε πως το θέμα της Κύπρου δε θα ήταν μέρος της συζήτησης, μιας και αυτό το θέμα αφορά τους υπουργούς οικονομικών.

Η Γερμανία εμφανίζεται ανένδοτη στις μαζικές διαμαρτυρίες και στα υψηλά ποσοστά ανεργίας, ενώ ο πρόεδρος του Συμβουλίου Herman Van Rompuy χαρακτηρίζει το δρόμο προς την ανάκαμψη ως ένα μαραθώνιο αγώνα και επέστησε την προσοχή στην ανάπτυξη και την εργασία που είναι τα ευαίσθητα σημεία των λαών. Αντίστοιχα ο José Manuel Barroso προειδοποίησε για τον κίνδυνο αποξένωσης των πολιτών από την ιδέα της Ενωμένης

Ευρώπης, ιδιαίτερα με τη χρήση των δυσνόητων όρων – «λέξεις-τέρατα» όπως τις χαρακτήρισε- που περιείχε η ατζέντα του Συμβουλίου. Ο François Hollande αντιπαρατάχθηκε στην Γερμανίδα Καγκελάρια, λαμβάνοντας υποστήριξη από τον πρωθυπουργό του Λουξεμβούργου Jean-Claude Juncker ειδικά σχετικά με την ελαστικότητα των κανόνων λιτότητας. Η Angela Merkel προώθησε την αντιμετώπιση της νεανικής ανεργίας, υποστηρίζοντας πως τα χρήματα υπάρχουν και πρέπει να φτάσουν στους πολίτες για να βρεθεί εργασία για τους νέους.

Λόγος γίνεται και για τις διαμαρτυρίες που έλαβαν χώρα με το σύνθημα «Μαζί για ένα καλύτερο μέλλον» έξω από το κτίριο, όπου γύρω στα 15000 άτομα διαμαρτυρήθηκαν για τη λιτότητα και την ανεργία. Παράλληλα, ιδιαίτερη σημασία δίνεται και στην αντιμαχία μεταξύ του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου και της Ευρωβουλής, καθώς η δεύτερη επιδιώκει την ενδυνάμωση της θέσης της. Αντιμαχία η οποία έρχεται σε άκρως ακατάλληλη στιγμή.

- Gammelin C., “Gesprächstherapie beim EU-Gipfel in Brüssel”, Süddeutsche Zeitung, 13/3/2013
- Eder F. und Mülherr S., “Fernduell zwischen Straßburg und Brüssel”, Die Welt, 14/3/2013
- Eder F. und Jost S., “Kampf der Sparkulturen”, Die Welt, 15/3/2012
- AFP, “Treffen in Brüssel: Spardebatte auf EU-Gipfel erneut entbrannt”, Der Spiegel, 14/3/2013
- Hasselbach C., “Gipfel ringt um richtige Krisenpolitik”, Deutsche Welle, 14/3/2013

ΜΕΛΗ ΔΕΠ ΣΤΟΝ ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΤΥΠΟ

Θεόδωρος Κουλουμπής, «Ιράν, το νέο Ιράκ;», Η Καθημερινή 24 Μαρτίου 2013

Ο ομότιμος καθηγητής Θεόδωρος Κουλουμπής σε άρθρο του με τον παραπάνω τίτλο αναφέρει:

“Σε μια εποχή που η δημοσιοοικονομική κρίση έχει πλήρως απορροφήσει το ενδιαφέρον της ευρωπαϊκής κοινής γνώμης, εκκολάπτεται μια επικίνδυνη κατάσταση που μπορεί να τινάξει στον αέρα το παγκόσμιο γεωπολιτικό σύστημα: αφορά την υπόθεση απόκτησης πυρηνικών όπλων από το θεοκρατικό καθεστώς του Ιράν. Ο πρόεδρος των ΗΠΑ, Μπαράκ Ομπάμα, σε πρόσφατη δήλωσή του στο Κανάλι 2 της ισραηλινής τηλεόρασης οριοθέτησε τις μελλοντικές επιλογές της χώρας του σε δύο σύντομες προτάσεις: 1η. Σε περίπου ένα χρόνο το Ιράν, αν δεν εμποδιστεί, θα έχει αποκτήσει πυρηνικά όπλα. 2η. Οι ΗΠΑ είναι αποφασισμένες να χρησιμοποιήσουν όλα τα μέσα, διπλωματικά ή στρατιωτικά, για να σταματήσουν αυτή την εξέλιξη. Ακόμη πιο άμεσα, ο πρωθυπουργός του Ισραήλ, Μπέντζαμιν Νετανιάχου, τοποθετεί την ιρανική απόκτηση πυρηνικών στους έξι μήνες και δηλώνει ότι το Ισραήλ θα δράσει μονομερώς αν χρειαστεί για να αποτρέψει αυτήν την εφιαλτική εξέλιξη. Το καθεστώς του Ιράν, απαντώντας, απειλεί ότι θα αντιδράσει με φονικά αντίποινα εναντίον κατοικημένων περιοχών του Ισραήλ, καθώς και αμερικανικών εγκαταστάσεων στην περιοχή του Κόλπου. Αναμένεται ότι οι επιθέσεις εναντίον αμερικανικών βάσεων στην ευρύτερη περιοχή θα καταστρέψουν τις διόδους ενεργειακού ανεφοδιασμού της Ευρώπης και της Κίνας. Η Ευρωπαϊκή Ένωση βαθύτατα εξαρτημένη για την εισαγωγή πετρελαίου και φυσικού αερίου, συμφωνεί με τον στόχο της μη περαιτέρω εξάπλωσης πυρηνικών οπλισμών, αλλά προτάσσει τη διπλωματία των οικονομικών κυρώσεων ως τον βασικό μοχλό αποτροπής των πυρηνικών φιλοδοξιών της Τεχεράνης. Από την πλευρά τους, η Ρωσία και η Κίνα -μόνιμα μέλη του Συμβουλίου Ασφαλείας του

Οργανισμού Ηνωμένων Εθνών- είναι έτοιμες να ασκήσουν βέτο εναντίον της όποιας απόφασης που θα επιτρέπει τη χρήση βίας εναντίον του Ιράν. Γενικότερα, η ατμόσφαιρα μυρίζει μπαρούτι και οι περισσότερες δεξαμενές σκέψης (ασχέτως προσανατολισμού) συμπεραίνουν ότι μια μονομερής ή διμερής αεροπορική επίθεση εναντίον των ιρανικών πυρηνικών εγκαταστάσεων θα καταλήξει σε έναν τρίτο, μετά το Αφγανιστάν και το Ιράκ, γενικευμένο πόλεμο στην ενεργειακή καρδιά της νότιας Ασίας.

.... Στις μέρες μας ο Ομπάμα βρίσκεται μπροστά σε ένα δίλημμα παρόμοιο με αυτό που αντιμετώπισε ο Μπους το 2003. Εχουμε μια μουσουλμανική χώρα, το Ιράν, που οδεύει προς τα πυρηνικά. Μια «στρατιωτική λύση» τύπου Ιράκ (2003) -στην προσπάθεια εξουδετέρωσης του καθεστώτος της Τεχεράνης- θα εγκλωβίσει και πάλι τις ΗΠΑ σε άλλη μια επικίνδυνη και αιματηρή περιπέτεια που θα διαρκέσει πολλά χρόνια και θα φθείρει το κύρος και την ισχύ της υπερδύναμης. Αλλά εδώ τελειώνουν οι ομοιότητες! Σήμερα ο πρόεδρος Ομπάμα έχει αυτόνομη και διεισδυτική σκέψη και περιοιχιζεται από έμπειρους και ρεαλιστές επιτελείς όπως οι Joe Biden, John Kerry, Chuck Hegel και John Brennan. Δεν είναι οι άνθρωποι αυτοί καταδικασμένοι να επαναλάβουν τα τραγικά λάθη του παρελθόντος.

Π.Κ Ιωακειμίδης, «Το ευρώ και η δημοκρατία», Τα Νέα, 8 Μαρτίου 2013

Ο καθηγητής Π.Κ Ιωακειμίδης σε άρθρο του με το παραπάνω τίτλο, μεταξύ άλλων υπογραμμίζει:

“Σε ένα ενδιαφέρον άρθρο του με αφορμή τις ιταλικές εκλογές («Φαϊνάνσιαλ Τάιμς», 28 Φεβρουαρίου), ο καθηγητής Μαρκ Μαζάουερ γράφει ότι «η Ευρώπη ίσως φτάνει μπροστά σε μια οδυνηρή επιλογή: ή να εγκαταλείψει το ευρώ ή να το κρατήσει αλλά να δει την πολιτική κρίση να ξεφεύγει από κάθε έλεγχο», με θύμα τη δημοκρατία. Η άποψη αυτή, ότι δηλαδή ενιαίο νόμισμα και δημοκρατία δεν μπορούν να συνυπάρξουν, αρχίζει να κερδίζει έδαφος μετά τα πρόσφατα εκλογικά αποτελέσματα σε Ελλάδα (άνοδος Χρυσής Αυγής κ.λπ.) και Ιταλία (άνοδος λαϊκιστικών δυνάμεων: Μπερλουσκόνι, Γκρίλο) με την αδυναμία σχηματισμού κυβέρνησης.

... Ας υποθέσουμε ότι το ευρώ καταργείται, ότι διαλύονται δηλαδή η ευρωζώνη και η ΟΝΕ. Τι μπορεί να συνεπάγεται αυτό για την Ευρώπη; Φοβάμαι ότι τα πράγματα δεν είναι τόσο απλά όσο θέλουν να τα βλέπουν οι οπαδοί της προσέγγισης αυτής, συμπεριλαμβανομένου του κ. Μαζάουερ. Αυτή τη στιγμή, εγκατάλειψη του ευρώ και διάλυση της ευρωζώνης θα σήμαιναν σχεδόν με βεβαιότητα τη διάλυση και της ίδιας της ΕΕ. Είναι εξαιρετικά δύσκολο για την Ένωση να αντέξει τέτοιο σοκ. Θα διαλυθεί. Η διάλυση θα σημάνει την επιστροφή στα εθνικά κράτη. Αποτελεί αυτό την κατάσταση που θα διασφάλιζε την προοπτική της ευρωπαϊκής δημοκρατίας; Πολύ αμφιβάλλω. Η επιστροφή στα εθνικά κράτη θα σηματοδοτούσε περίπου επιστροφή στην «Ευρώπη των δαιμόνων», στη «σκοτεινή ήπειρο» του παρελθόντος (για να χρησιμοποιήσω τον τίτλο του σημαντικότερου έργου του Μαρκ Μαζάουερ), στην Ευρώπη των ανταγωνισμών, των εθνικισμών, της ξενοφοβίας, του ρατσισμού, ενδεχομένως και των συγκρούσεων αν επικρατήσουν ανάλογες πολιτικές δυνάμεις που τις επιδιώκουν, αντίπαλοι της δημοκρατίας και της «ανοιχτής κοινωνίας». Το πρώτο θύμα αυτής της κατάστασης θα είναι πιθανότατα η ευρωπαϊκή δημοκρατία. Προκαλεί επεικώς απορία πώς, με τόση άνεση (ίσως και επιπολαιότητα), αναλυτές κυρίως του αγγλοσαξονικού χώρου προτείνουν τέτοιου είδους επιλογές. Κι αν ακόμη υποθέσουμε ότι όλα τα παραπάνω «κακά» δεν θα συμβούν, και πάλι η πρόταση εγκατάλειψης του ευρώ περικλείει τόσες αβεβαιότητες που θα έπρεπε να αποκλείεται ως ορθολογική επιλογή,

ιδιαίτερα σε ένα έντονα αλληλοεξαρτώμενο και βαθύτερα παγκοσμιοποιημένο οικονομικό και πολιτικό περιβάλλον.

Γράφοντας αυτά, δεν σημαίνει ότι δεν υπάρχει θέμα σχέσης ανάμεσα στο ευρώ και στην πολιτική κρίση ούτε ότι δεν υπάρχει κρίση δημοκρατίας στην Ευρώπη. Υπάρχει, και μάλιστα μεγάλη. Η πρόκληση επομένως είναι πώς θα καταστήσουμε το ευρώ συμβιβασίμο με τη δημοκρατική πολιτική διαδικασία και τις αξίες της. Και η απάντηση στην πρόκληση αυτή είναι σαφής και γνωστή στους «παροικούντας την Ιερουσαλήμ» - στις Βρυξέλλες, στο Βερολίνο, στο Παρίσι, στο Ελσίνκι, στο Αμστερνταμ. Το ευρώ δεν μπορεί να συνεχίσει να λειτουργεί σε πολιτικό και οικονομικό κενό, ως έκφραση και σύμβολο της νομισματικής κυριαρχίας και μόνο. Το ευρώ και η ευρωζώνη πρέπει να αποκτήσουν ευρύτερη και βαθύτερη πολιτική και δημοκρατική νομιμοποίηση. Για να γίνει τελικά αυτό, χρειάζεται η νομισματική ένωση να συμπληρωθεί με την οικονομική και την πολιτική ένωση. Στην καρδιά της οικονομικής ένωσης (περιλαμβανομένης και της δημοσιονομικής) δεν μπορεί παρά να υπάρχει ως κεντρικό στοιχείο η «μεταφορά πόρων» από τις ισχυρότερες στις ασθενέστερες χώρες του συστήματος σε μια ευρύτερη λογική αλληλεγγύης και η εγκατάλειψη των σκληρών πολιτικών λιτότητας. Αυτό μπορεί να αποτελεί ανάθεμα τώρα για το Βερολίνο. Αλλά αν η επιλογή είναι η διατήρηση του ευρώ και της ευρωζώνης, αναπόφευκτα θα οδηγηθούμε εκεί.

Στην καρδιά της πολιτικής ένωσης πρέπει να είναι κυρίως δύο στοιχεία: η λήψη των αποφάσεων και η διαμόρφωση πολιτικής από κεντρικούς υπερεθνικούς θεσμούς (και όχι από πρωτεύουσες) και η συμμετοχή των πολιτών στη διαδικασία διαμόρφωσης των πολιτικών μέσω της δημιουργίας των ενδεδειγμένων διαδικασιών. Το μήνυμα της αλλαγής σε επίπεδο Ευρώπης χρειάζεται να σταλεί σύντομα, πάντως πριν από τις ευρωεκλογές του Μαΐου 2014. Γιατί δεν αποκλείεται στις εκλογές αυτές να επαναληφθεί το «ιταλικό σενάριο» σε πανευρωπαϊκή κλίμακα με ολέθριες συνέπειες...

ΤΕΚΜΗΡΙΩΣΗ

ΕΠΙΣΚΟΠΗΣΗ

- Aguiar-Conraria L., Martins M. M.F. & Soares M. J., “**Convergence of the Economic Sentiment Cycles in the Eurozone: A Time-Frequency Analysis**”, Journal of Common Market Studies, Volume 51, Issue 3. Abstract: In this article, wavelet tools and economic sentiment indicators are used to study the similarity and synchronization of economic cycles in the eurozone. The time-varying and frequency-varying patterns of business cycles synchronization are assessed and the impact of the creation of the European monetary union (EMU) in 1999 is tested. Among several results, it is found that: the EMU is associated with a significant increase in the similarity and synchronization of the economic sentiment in the eurozone; and the hard-peg of its currency to the euro led to a comparable effect on Denmark's economic sentiment after 1999, different from what happened in the United Kingdom.
- Akgul Acikmese S. & Triantaphyllou D., “**The NATO–EU–Turkey trilogy: the impact of the Cyprus conundrum**”, Southeast European and Black Sea Studies, Volume 12, Issue 4, 2012. Abstract: The Cyprus conundrum presents a major challenge to western security structures and relationships in particular with regard to Turkey's European Union (EU) accession process and the stalled Berlin plus arrangements between NATO and the EU. This

article argues that the Cyprus question is neither the sole reason for blocking the progress, nor is its resolution the panacea for unblocking the interwoven stalemate in the NATO–EU and the EU–Turkey relationships. In this context, this article will first provide a brief synopsis of the history of relations between Turkey and the EU as well as between the EU and NATO; and the gridlocks within these relationships with specific sections on the role of the Cyprus issue. It will then question whether or not the Cyprus issue is the decisive catalyst for blocking progress in the NATO–EU–Turkey triangle, through a thorough study on the relevance of other internal and external forces at play.

- Bochsler D. & Szöcsik E., **“The Forbidden Fruit of Federalism: Evidence from Romania and Slovakia”**, *West European Politics*, Volume 36, Issue 2, 2013. Abstract: Territorial autonomy is one aspect of power-sharing in multi-ethnic societies. Nevertheless, the multi-ethnic countries of Central and Eastern Europe are still among the most centralised in the European Union. This article analyses the failure of any attempts to establish (symmetric) federalism or (asymmetric) autonomy, creating self-governed regions by the Hungarian minorities in Romania and Slovakia. The analysis focuses on the positions of the main parties of the ethnic majorities and the Hungarian minority parties in the two countries. In both cases, the parties representing the Hungarian minorities have favoured territorial autonomy along ethnic lines, but this demand has been rejected by the parties of the ethnic majority. Against the historical legacy of unstable borders, the parties of the ethnic majority argue that territorial autonomy or federalisation might be a first step for a revisionist agenda and separatism. Instead, supported by the European integration, the parties have been able to agree on decentralisation as a half-hearted compromise
- Bordandini P., **“Renewal and Tradition: Comparing Italian Radical Left Parties through their Middle-Level Elites”**, *South European Society and Politics*, Volume 18, Issue 1, 2013. Abstract: The article analyses the current Italian radical left parties—Federation of the Left and Left Ecology and Freedom—to understand how they are similar, how they differ and why. The analysis is based on data from 644 responses of party delegates gathered in 2010 at the first national conventions of the two parties. The paper (i) reconstructs the complex origin of the two parties; (ii) compares their organisational structures; (iii) analyses their ability to involve their members in the party decision-making process; and (iv) examines the relationships between the two parties and organisations of civil society.
- Braun R., Eidenmüller H., Engert A. & Hornuf L., **“Does Charter Competition Foster Entrepreneurship? A Difference-in-Difference Approach to European Company Law Reforms”**, *Journal of Common Market Studies*, Volume 51, Issue 3.
- Brusis M., **“Party Strategies and Administrative-Territorial Reforms in Poland”**, *West European Politics*, Volume 36, Issue 2, 2013. Abstract: How well do electoral competition, ideological divides and territory-based cleavages explain the strategies of administrative-territorial reform chosen by political parties in Poland? The role of these logics is explored in the creation of regions and regional self-governments (1999), local electoral reform (2002), rules of adopting regional development projects (2006) and the creation of metropolitan regions (2008). The paper provides evidence supporting the significance of vote- and office-seeking strategies, the rise of a national conservative opposition to decentralisation associated with the weakening of the post-communist divide, and parties representing distinct eastern and western constituencies. Since its creation, subnational government has become more dominated by state-wide parties and has stabilised the emerging bloc party system on the central level.

- Chaban N., Elgström O., Kelly S. & Suet Yi L., **“Images of the EU beyond its Borders: Issue-Specific and Regional Perceptions of European Union Power and Leadership”**, *Journal of Common Market Studies*, Volume 51, Issue 3. Abstract: This article systematically investigates both regional and issue-specific variation in external perceptions of the European Union (EU) as a global power and an international leader. While most studies on EU external perceptions focus on a one-dimensional vision of EU leadership and/or great-powerness, it is argued here that these perceptions are highly issue-specific, multilayered and differentiating. This study draws on data collected through elite interviews in three regions: the Pacific, Southeast Asia and Africa. The findings make a contribution to the debate on the perception of third states on the international role of the EU.
- Charalambous G. & Christophorou C., **“A Society within Society: Linkage in the Case of the Cypriot Communist Party”**, *South European Society and Politics*, Volume 18, Issue 1, 2013. In this article we aim to contribute to the study of linkage by focusing on the Cypriot communist party—Progressive Party of the Working People (AKEL), an exceptional case in European communism—between the mid-1980s and the present. Based on the distinction between participatory and environmental linkage, we explore three issues. First, we focus on the intensity of linkage processes through the examination of participation patterns and organisational practices in the party. Then, we trace the predominant direction of influence between AKEL and society. Finally, we assess the explanatory value of four potential factors—ideology, electoral competition, party leadership and party model—on the links developed by AKEL with society.
- Chourchoulis D. & Kourkouvelas L., **“Greek perceptions of NATO during the Cold War”**, *Southeast European and Black Sea Studies*, Volume 12, Issue 4, 2012. Abstract: Greek accession to NATO in February 1952 was hailed as a great accomplishment, since NATO membership offered a shield against Soviet bloc aggression, generated hopes for additional military and financial aid and tied Greece to the west, thus providing for a new long-term orientation of the country. However, soon problems emerged: the Greeks began to doubt NATO military credibility in the Balkans, and were frustrated by the alliance’s neutrality in the infra-NATO Greek–Turkish dispute. A major break in the Greek–NATO relationship involved the Greek shock at the alliance’s inactivity during the Turkish invasions of Cyprus in summer 1974. However, despite problems, NATO membership continued to be a major manifestation of Greece’s Western identity, and a pivotal aspect of contemporary Greek foreign policy.
- Deschouwer K., **“Party Strategies, Voter Demands and Territorial Reform in Belgium”**, *West European Politics*, Volume 36, Issue 2, 2013. Abstract: This article examines the interaction between political decentralisation and state-wide parties’ strategies on territorial politics using Spain as a case study. It finds that electoral and territorial logics of action largely drive change. Parties in central government often become reluctant decentralisers as they seek to control the devolution process, unless they need the support of regionalist parties, whereas opposition parties tend to push for further decentralisation. Yet party strategies maintain a significant continuity over time as they are bound to particular ideologies which, in multinational countries, might translate into specific preferences for the territorial accommodation of culturally distinct regions. The article also shows that, under certain circumstances, some logics of action prevail over the others. Finally, while party politics significantly influences decentralisation, the article provides evidence of feedback effects of decentralisation on party strategies.

- Dokos Th., **"The evolving security environment in the eastern Mediterranean: is NATO still a relevant actor?"**, Southeast European and Black Sea Studies, Volume 12, Issue 4, 2012. Abstract: The article aims to briefly describe the main trends and drivers in the Mediterranean and the Middle East (with an emphasis on the eastern Mediterranean) and to assess whether NATO has a meaningful role to play, either as an autonomous actor, or in cooperation with the EU or regional actors. More specifically, the article will assess the possible contribution of NATO in the following areas/missions: (a) peacemaking operations/PSOs, humanitarian intervention (Libya-type) and post-conflict stabilization; (b) security sector reform; (c) maritime security; (d) combating WMD proliferation; and (e) energy security.
- Engeli I. & Rothmayr Allison C., **"Diverging against all odds? Regulatory paths in embryonic stem cell research across Western Europe"**, Journal of European Public Policy, Volume 20, Issue 3, 2013.
- Engeli I., Green-Pedersen C. & Thorup Larsen L., **"The puzzle of permissiveness: understanding policy processes concerning morality issues"**, Journal of European Public Policy, Volume 20, Issue 3, 2013.
- Euchner E.-M., Heichel S., Nebel K. & Raschzok A., **"From 'morality' policy to 'normal' policy: framing of drug consumption and gambling in Germany and the Netherlands and their regulatory consequences"**, Journal of European Public Policy, Volume 20, Issue 3, 2013. Abstract: The growing interest in morality politics has spurred a large number of studies on individual morality issues and the gradual shift from restrictive to permissive regulation across Western Europe. Several studies have further pointed to the changing role of religion as the main cause of permissive policy shifts. However, seen in a comparative perspective across four countries and five morality issues, the move towards permissiveness poses more of a puzzle than a simple shift. Religion and secularization do not impact on regulation directly, but are filtered through a policy dynamic in which the essential factor is whether or not the party system contains a conflict line between secular and confessional parties. Countries without confessional parties, here the United Kingdom and Denmark, surprisingly end up less permissive than countries with strong confessional parties, here the Netherlands and Spain, because the former group lacks the conflict line necessary to politicize morality issues
- Firat Cengiz and Lars Hoffmann, **"Rethinking Conditionality: Turkey's European Union Accession and the Kurdish Question"**, Journal of Common Market Studies, Volume 51, Issue 3. Abstract: This article assesses the recent developments in the Turkish democratic reform processes, particularly those affecting the Kurdish minority, induced by Turkey's ambition to accede to the European Union (EU). The analysis is rooted in the Europeanization literature, specifically the external incentives model. In addition to providing a systematic review of recent political developments in this area, the analysis leads us to question some of the model's basic premises. Most notably, it is found that credible EU commitment, rather than low adoption costs and weak veto players, has constituted a necessary and sufficient condition for the reform process. Likewise, there is a dynamic relationship between EU-induced democratic reforms and adoption costs that is largely overlooked in the existing literature.
- Güvenç S. & Özel S., **"NATO and Turkey in the post-Cold War world: between abandonment and entrapment"**, Southeast European and Black Sea Studies, Volume 12, Issue 4, 2012.

- Hatzivassiliou E., **"Revisiting NATO's stabilizing role in south-eastern Europe: the Cold War experience and the longue durée"**, Southeast European and Black Sea Studies, Volume 12, Issue 4, 2012. Abstract: Balkan post-war animosities involved the osmosis of Cold War cleavages with older regional/nationalist disputes. By providing for deterrence and for the integration of Balkan affairs in a global context, NATO played a major role in discouraging territorial claims between Greece and Turkey on the one hand, and Bulgaria on the other. By the 1970s, the Cold War enemies of the Balkans were firmly on the path of détente. Ironically, NATO was less successful in facilitating a definite reconciliation between its two members, Greece and Turkey, although arguably it also contributed in averting a bilateral clash.
- Heichel S., Knill C. & Schmitt S., **"Public policy meets morality: conceptual and theoretical challenges in the analysis of morality policy change"**, Journal of European Public Policy, Volume 20, Issue 3, 2013.
- Hönnige C. & Panke D., **"The Committee of the Regions and the European Economic and Social Committee: How Influential are Consultative Committees in the European Union?"**, Journal of Common Market Studies, Volume 51, Issue 3.
- Hurka S. & Nebel K., **"Framing and policy change after shooting rampages: a comparative analysis of discourse networks"**, Journal of European Public Policy, Volume 20, Issue 3, 2013. Abstract: In this contribution, we comparatively analyse the discourse networks generated by three shooting rampages. We formulate hypotheses on the extent to which (a) the framing cohesion of the status quo coalition and (b) the perceived causal complexity of the event are associated with varying degrees of subsequent gun policy change. Drawing on news reports in major newspapers, we collect information on actors and frames and systematically analyse those data with the tool Discourse Network Analyzer. The networks show that major gun policy change is possible if the status quo coalition is internally divided and the event's causal complexity is low. Incremental adjustments are also likely if the status quo coalition lacks cohesion, but if additionally causal complexity is high, i.e., the problem signified by the event is disputed. Finally, if the status quo coalition manages to retain its framing cohesion, deadlock is likely to occur regardless of the event's perceived causal complexity.
- Knill C., **"The study of morality policy: analytical implications from a public policy perspective"**, Journal of European Public Policy, Volume 20, Issue 3, 2013. Abstract: Morality policies generally refer to issues in which political conflicts are shaped by debates over first principle; i.e., value conflicts are more important than instrumental considerations of policy design. Yet there is still a remarkable lack of scholarly attention on morality policies, in particular with regard to general implications for the study of public policy. To stimulate further research in this area, the article discusses different concepts of morality policy and suggests a distinction between different morality policy types. Moreover, distinctive features of morality policy content and effects are discussed. The article concludes with sketching out promising areas of future research in this field of inquiry.
- Krapohl S. & Fink S., **"Different Paths of Regional Integration: Trade Networks and Regional Institution-Building in Europe, Southeast Asia and Southern Africa"**, Journal of Common Market Studies, Volume 51, Issue 3.
- Larrabee S. F., **"Greek-Turkish relations in an era of regional and global change"**, Southeast European and Black Sea Studies, Volume 12, Issue 4, 2012. Abstract: This article examines the changing dynamics of Greek-Turkish relations since the end of the Second World War.

The initial sections focus on tensions during the Cold War and their impact on relations with the USA and NATO. Subsequent sections examine the origin and impact of the thaw in relations between Athens and Ankara since 1999; the changing role of the Cyprus issue; and new regional security threats. A final section discusses prospects for future relations between Greece and Turkey.

- Lisi M., **"Rediscovering Civil Society? Renewal and Continuity in the Portuguese Radical Left"**, South European Society and Politics, Volume 18, Issue 1, 2013.
- Littoz-Monnet A., **"Explaining Policy Conflict across Institutional Venues: European Union-Level Struggles over the Memory of the Holocaust"**, Journal of Common Market Studies, Volume 51, Issue 3.
- Massetti E. & Toubeau S., **"Sailing with Northern Winds: Party Politics and Federal Reforms in Italy"**, West European Politics, Volume 36, Issue 2, 2013.
- Mintrom M., **"Policy entrepreneurs and controversial science: governing human embryonic stem cell research"**, Journal of European Public Policy, Volume 20, Issue 3, 2013.
- Mols F. & Weber M., **"Laying Sound Foundations for Social Identity Theory-Inspired European Union Attitude Research: Beyond Attachment and Deeply Rooted Identities"**, Journal of Common Market Studies, Volume 51, Issue 3.
- Murray P. & Moxon-Browne E., **"The European Union as a Template for Regional Integration? The Case of ASEAN and Its Committee of Permanent Representatives"**, Journal of Common Market Studies, Volume 51, Issue 3. Abstract: This article compares the decision-making structures of the Association of Southeast Asian Nations (ASEAN) with those of the European Union (EU). It asks whether the EU is an appropriate template for ASEAN or whether, given the apparently unique circumstances of European integration and Southeast Asian regionalism, analogies between the two are counterproductive. Attempts, for example, to model ASEAN's Committee of Permanent Representatives (CPR) on the EU's Committee of Permanent Representatives (Coreper) throw into relief the latter's uniquely consensual modus operandi. Can this consensus be replicated by ASEAN simply by institutional mimesis? First, the EU's evolution is briefly outlined; second, ASEAN's institutional architecture is set in the context of the ASEAN Charter's innovations that most invite comparison with the EU; and third, the two organizations are compared by assessing a 'zone of discretion' between setting ambitious, but realistic, goals for ASEAN's greater integration and adopting structures that might be inappropriate to ASEAN.
- Pate K. K., **"Integration by Interpellation: The European Capitals of Culture and the Role of Experts in European Union Cultural Policies"**, Journal of Common Market Studies, Volume 51, Issue 3.
- Ramiro L. & Verge T., **"Impulse and Decadence of Linkage Processes: Evidence from the Spanish Radical Left"**, South European Society and Politics, Volume 18, Issue 1, 2013.
- Schmitt S., Euchner E.-M. & Preidel C., **"Regulating prostitution and same-sex marriage in Italy and Spain: the interplay of political and societal veto players in two catholic societies"**, Journal of European Public Policy, Volume 20, Issue 3, 2013.
- Studlar D. T., Cagossi A. & R. D. Duval, **"Is morality policy different? Institutional explanations for post-war Western Europe"**, Journal of European Public Policy, Volume 20, Issue 3, 2013. Abstract: Although there has been increasing recognition that morality policy in Western democracies is a distinctive field of study, many analyses are relatively narrow in issues and jurisdictions. This contribution examines broad empirical patterns for

five morality policy issues across 18 West European democracies since World War II. The issues analysed are abortion, capital punishment, euthanasia, assisted reproductive technology (ART, including stem cell research) and same-sex marriage. Which of two prominent institutional theories of morality policy, policy type and two worlds, help explain morality policy processes? The results indicate that morality policy processes do differ from the usual ones of parliamentary government, and that important differences are captured by the religious/secular division of party systems, depending on which countries are considered for each category.

- Toubeau S. & Massetti E., **"The Party Politics of Territorial Reforms in Europe"**, West European Politics, Volume 36, Issue 2, 2013. Abstract: This article develops a comprehensive and dynamic framework for analysing the party politics of territorial reforms in Europe (and beyond). The main focus is on explaining the strategy of political parties on the issue of territorial reform, by which is meant the position taken on, and the salience given to, the issue of how to allocate powers and resources across levels of government. The premise is that political parties can follow an electoral, ideological and territorial logic of action when deciding their strategy. The article distinguishes between the main drivers and argues that the choice of logic by political parties will be determined by the relative weight of strategic incentives, on the one hand, and ideological and organisational constraints, on the other. The framework also highlights the importance of contextual effects such as the polity's institutional arrangements and the influence of time in the process of territorial restructuring, evident in the different moments of territorial reforms and the occurrence of feedback effects between them.
- Tsakatika M. & Eleftheriou C., **"The Radical Left's Turn towards Civil Society in Greece: One Strategy, Two Paths"**, South European Society and Politics, Volume 18, Issue 1, 2013. Abstract: The Communist Party of Greece (KKE) and the Coalition of the Radical Left (SYRIZA) made remarkable 'turns towards civil society' over the last decade. It is argued that this was primarily a response aimed at strengthening their social legitimacy, which had reached its lowest point in the early 1990s. Differences in the way the two parties attempted to stabilise and engage their membership and re-establish links to trade unions and new social movements can be attributed to their distinct ideological and organisational legacies. Despite those differences, their respective linkage strategies were both successful until the game-changing 2012 Greek national elections, which brought about the remarkable rise of SYRIZA and the electoral demise of the KKE.
- Tsakatika M. & M. Lisi, **"'Zippin' up My Boots, Goin' Back to My Roots': Radical Left Parties in Southern Europe"**, South European Society and Politics, Volume 18, Issue 1, 2013. Abstract: Radical left parties actively encourage the participation of their members in internal decision-making and insist on promoting organised links to trade unions and social movements. As a party family, they deviate from what is considered to be the trend in which Western political parties have turned their backs on their social roots. Drawing on the experience of South European radical left parties from the fall of the Berlin Wall until the recent financial crisis, we argue that ideology, electoral incentives, party competition and external events explain the radical left's pronounced emphasis on linkage, while organisational trajectory explains variation within the party family in terms of the linkage strategies pursued.
- Turner E. & Rowe C., **"Party Servants, Ideologues or Regional Representatives? The German Länder and the Reform of Federalism"**, West European Politics, Volume 36,

Issue 2, 2013. Abstract: This article considers recent attempts to reform German federalism, the failed 2004 reform, and the reforms agreed in 2006 and 2009. It compares partisan, ideological and territorial factors which contribute to an understanding of reform, finding that all three have a role in explaining actors' views of reform proposals. Two other claims are developed: that in some aspects of the reforms, a division between 'generalist' and 'subject specialist' politicians became apparent; and that a decisive change between 2004 and 2006 was the formation of a grand coalition at a federal level, which paved the way for agreement upon reform proposals.

- Verge T., **"Party Strategies on Territorial Reform: State-wide Parties and the State of Autonomies in Spain"**, West European Politics, Volume 36, Issue 2, 2013. Abstract: This article develops a comprehensive and dynamic framework for analysing the party politics of territorial reforms in Europe (and beyond). The main focus is on explaining the strategy of political parties on the issue of territorial reform, by which is meant the position taken on, and the salience given to, the issue of how to allocate powers and resources across levels of government. The premise is that political parties can follow an electoral, ideological and territorial logic of action when deciding their strategy. The article distinguishes between the main drivers and argues that the choice of logic by political parties will be determined by the relative weight of strategic incentives, on the one hand, and ideological and organisational constraints, on the other. The framework also highlights the importance of contextual effects such as the polity's institutional arrangements and the influence of time in the process of territorial restructuring, evident in the different moments of territorial reforms and the occurrence of feedback effects between them.
- Woll C., **"Lobbying under Pressure: The Effect of Salience on European Union Hedge Fund Regulation"**, Journal of Common Market Studies, Volume 51, Issue 3. Abstract: The virulent European Union hedge fund debate led many observers to suspect a paradigmatic battle between liberal market economies and countries in favour of tighter regulation. By contrast, this article points to the economic interests that drove government agendas. However, national preferences were not defined by the aggregate of a country's economic interests, but by very specific stakeholders only, despite the existence of opponents with considerable resources. This article argues that the unequal success of financial lobbyists depended on how their demands fitted into the government's overarching negotiation strategy. The primacy of government objectives, in turn, resulted from the high saliency of financial regulation and hedge funds in particular.
- Yılmaz Ş., **"Turkey's quest for NATO membership: the institutionalization of the Turkish-American alliance"**, Southeast European and Black Sea Studies, Volume 12, Issue 4, 2012.

ΤΕΚΜΗΡΙΩΣΗ

- Ayadi R. & El Mahdi A., "Human Capital, Inequality and Migration in Southern and Eastern Mediterranean Countries: Towards a coherent policy agenda", MEDPRO Policy Papers, 27/3/2013 στο www.ceps.eu
- Ahtonen A & Pardo R. "The Accessibility Act – Using the single market to promote fundamental rights", EPC Policy Brief 12/3/2013 στο www.epc.eu
- Ayadi R., Arbak E., Ben-Naceur S., De Groen W. P., "Benchmarking the Financial Sector in the Southern and Eastern Mediterranean Countries and Projecting 2030", MEDPRO Technical Papers, 22/3/2013 στο www.ceps.eu

- Ayadi R., Arbak E., Pieter De Groen W., "Convergence and Integration of Banking Sector Regulations in the Euro-Mediterranean area", MEDPRO Technical Papers, 19/3/2013 στο www.ceps.eu
- Ayadi R., Ben-Naceur S., De Groen W. P., Arbak E., "Financial Development, Bank Efficiency and Economic Growth across the Mediterranean", MEDPRO Technical Papers, 8/3/2013 στο www.ceps.eu
- Balfour R., Frontini A. & Raik K., "The European External Action Service and national diplomacies", EPC Paper στο 11/3/2013 στο www.epc.eu
- Barysch K., "The EU and energy security", Review of the balance of competences between the UK and the EU, CER 15/3/2013 στο www.cer.org.uk
- Belghazi S., "Scenarios for the Agricultural Sector in the Southern and Eastern Mediterranean", MEDPRO Reports, 5/3/2013 το www.ceps.eu
- Bosello F., Lamaddalena N., Osberghaus D., Varela Ortega C., "Perspectives in Resource Management and Climate Change Adaptation in the Southern and Eastern Mediterranean", MEDPRO Policy Papers, 21/3/2013 στο www.ceps.eu
- Brady H., "The EU's Rubik's cube: Who will lead after 2014?", CER Insight, 3/4/2013 στο www.cer.org.uk
- Bruton J., "Cyprus ... A Test Case for Future European Banking Policy", CEPS Commentary, 21/3/2013 στο www.ceps.eu
- Carrera S., Guild E., Hernanz N., "Europe's most wanted? Recalibrating Trust in the European Arrest Warrant System", CEPS, 21/3/2013 στο www.ceps.eu
- Casu B. & Ferrari A., "Tunisia in turmoil: How should the EU react?", CEPS Commentaries, 4/3/2013 στο www.ceps.eu
- Casu B., Ferrari A., "Dynamics of Bank Efficiency in the EU and Southern Mediterranean: Is there a convergence?", MEDPRO Technical Papers 19/3/2013 στο www.ceps.eu
- Coutinho L., "Communication as a policy tool: Important lessons from Cyprus", CEPS Commentaries, 28/3/2013 στο www.ceps.eu
- De Grauwe P., "The new bail-in doctrine: A recipe for banking crises and depression in the eurozone", CEPS Commentaries, 5/4/2013 στο www.ceps.eu
- De Manuel M., "Implementing the AIFMD: Success or failure?" ECMI Commentaries, 28/3/2013 στο www.ceps.eu
- Egenhofer C. & Alessi M., "EU Policy on Climate Change Mitigation since Copenhagen and the Economic Crisis", CEPS Working Documents, 5/3/2013 στο www.ceps.eu
- Emmanouilidis J. A., "Striking the right balance? An uneventful summit despite mounting socio-political uncertainties", EPC Post-Summit Analysis", 18/3/2013 στο www.epc.eu
- Feichtinger P. & Salhofer K., "Influence of the Common Agricultural Policy and Heterogeneous Land Quality on Land Rent and Land Allocation", Factor Markets Working Papers, 28/3/2013 στο www.ceps.eu
- Fouéré E., "Enlargement Agenda - Special focus on Macedonia, Serbia and Kosovo", CEPS Commentaries, 27/3/2013 στο www.ceps.eu
- Grant C. & Tilford S., "Two cheers for Beppe Grillo", CER Insight, 1/3/2013
- Grant C., "Germany's plans for treaty change – and what they mean for Britain", CER Insight, 28/3/2013 στο www.cer.org.uk
- Grant C., "The EU, Russia and China", Review of the balance of competences between the UK and the EU, CER 15/3/2013 στο www.cer.org.uk

- Grant C., "The European External Action Service", Review of the balance of competences between the UK and the EU, CER 15/3/2013 στο www.cer.org.uk
- Grant C., O'Donnell C. M., "The EU's policy towards the Middle East peace process", Review of the balance of competences between the UK and the EU, CER 15/3/2013 στο www.cer.org.uk
- Groenewold G., de Beer J., "Population Scenarios and Policy Implications for Southern Mediterranean Countries 2010-2050", MEDPRO Policy Papers, 19/3/2013 στο www.ceps.eu
- Gros D., "Banking Union with a Sovereign Virus: The self-serving regulatory treatment of sovereign debt in the euro area", CEPS Policy Briefs, 27/3/2013 στο www.ceps.eu
- Gros D., "Is Germany the model to follow?", CEPS Commentaries, 6/3/2013 στο www.ceps.eu
- Houghton T., Rubešková M., Schulzová H., Šimečka M., "Two decades on from the break-up of Czechoslovakia: Departures, diversions and destinations", CEPS Commentaries, 7/3/2013 στο www.ceps.eu
- Irion K. & Luchetta G., "Online Personal Data Processing and EU Data Protection Reform", CEPS Task Force Reports, 8/4/2013 στο www.ceps.eu
- Korteweg R., "The EU and Iran", Review of the balance of competences between the UK and the EU, CER 15/3/2013 στο www.cer.org.uk
- Korteweg R., "Why Europe should change its approach to Azerbaijan", CER Bulletin, Issue 89 April/May, 2013 στο www.cer.org.uk
- Korteweg R.M., "The EU and transatlantic relations", Review of the balance of competences between the UK and the EU, CER 15/3/2013 στο www.cer.org.uk
- Kostanyan H. & Garnizova E., "Tunisia in turmoil: How should the EU react?", 4/3/2013 στο www.ceps.eu
- Kostanyan H., "The EEAS' discretionary power within the Eastern Partnership: in search of the highest possible denominator", 21/3/2013 στο www.ceps.eu
- Lannoo K., "Bank bonus compromise bodes ill for the Single Supervisory Mechanism" CEPS Commentaries, 8/3/2013 στο www.ceps.eu
- Lannoo K., "The New Financial Regulatory Paradigm: A transatlantic perspective" CEPS Policy Briefs, 21/3/2013 στο www.ceps.eu
- Lazarowicz A., "A dangerous UK consensus on free movement of workers in the EU", EPC Commentary, 21/3/2013 στο www.epc.eu
- Özcan M., "Seeking new solution paths for the Kurdish issue", EPC Commentary 4/3/2013 στο www.epc.eu
- Pardo R., "The green light for a modern CAP?", EPC Commentary, 8/3/2013 στο www.epc.eu
- Pelkmans J., Böhrer P., "The EEA Review and Liechtenstein's Integration Strategy", CEPS Paperbacks, 13/3/2013 στο www.ceps.eu
- Rizov M., Pokrivcak J., Ciaian P., "CAP Subsidies and the Productivity of EU Farms Agricultural and Rural Policy", 26/3/2013
- Shixue J., "A Chinese view: What does the change in Chinese leadership mean for the future of the China-EU relationship?", EPC Commentary, 27/3/2013 στο www.epc.eu
- Springford J., "Central and East European migrants are a boon for Britain", CER Bulletin, Issue 89 April/May, 2013 στο www.cer.org.uk
- Springford J., "The UK and the single market", Review of the balance of competences between the UK and the EU, CER 15/3/2013 στο www.cer.org.uk

- Tilford S., "It's the politics, stupid!", CER Bulletin, Issue 89 April/May, 2013 στο www.cer.org.uk
- Tindale S., "The EU and climate change policy", Review of the balance of competences between the UK and the EU, CER 15/3/2013 στο www.cer.org.uk
- Varela-Ortega C., Esteve P., Blanco I., Carmona G., Ruiz J., Rabah T., "Assessment of Socio-Economic and Climate Change Effects on Water Resources and Agriculture in Southern and Eastern Mediterranean countries", MEDPRO Technical Papers, 21/3/2013 στο www.ceps.eu
- Whyte P. & Tilford S., "Could Cyprus reignite the eurozone crisis?", CER Insight, 22/3/2013 στο www.cer.org.uk
- Whyte P., "Do Britain's European ties damage its prosperity?", CER essay 22/3/2013 στο www.cer.org.uk
- Whyte P., "Do Britain's European ties damage its prosperity?", CER Essay 22/3/2013 στο www.cer.org.uk
- Zuleeg F., "Squaring the circle - A European Investment Guarantee Scheme (EIGS)", EPC Commentary, 14/3/2013 στο www.epc.eu
- Μανούζας Σ., «Οι αναδιανεμητικές επιδράσεις, η λογική και τα μειονεκτήματα της απόφασης για την Κύπρο», poleconomix απόψεις - 21/03/2013
- Χατζησταύρου Φ., "The new-fashioned Europe", poleconomix Απόψεις - 15/03/2013

ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ

- 30/5/-2/6/2013: Το Ευρωπαϊκό Κέντρο Έρευνας και Κατάρτισης Δικαιωμάτων του Ανθρώπου και Ανθρωπιστικής Δράσης του Παντείου Πανεπιστημίου με την ενίσχυση της Έδρας J.Monnet «Δημοκρατία και Δικαιώματα του Ανθρώπου στην ΕΕ» και της Έδρας UNESCO «Δημοκρατία, Δικαιώματα του Ανθρώπου και Ειρήνη» διοργανώνει το **9ο Σεμινάριο Διεθνούς Δικαίου Ναυπλίου**.
- 22/4/2013: Το Συμβούλιο της Επικράτειας και το Τμήμα Νομικής του Εθνικού και Καποδιστριακού Πανεπιστημίου Αθηνών διοργανώνει συνέδριο με θέμα «**Το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο Δικαιωμάτων του Ανθρώπου και το Συμβούλιο της Επικρατείας σε διαρκή διάλογο**». Πανεπιστήμιο Αθηνών.
- 17/4/2013: Διάλεξη του καθηγητή Χρήστου Λυριντζή (Τμήμα Πολιτικής Επιστήμης και Δημόσιας Διοίκησης) και του καθηγητή Μιχαήλ Σπουρδαλάκη (Τμήμα ΠΕΔΔ) της Σχολής Νομικών, Οικονομικών και Πολιτικών Επιστημών του Εθνικού και Καποδιστριακού Πανεπιστημίου Αθηνών με τίτλο «**Από την πολιτική κρίση στην κρίση δημοκρατίας**» που πραγματοποιείται στο πλαίσιο σειράς διαλέξεων με θέμα: «Θεματικοί κύκλοι διαλόγου και προβληματισμού: Το Πανεπιστήμιο ανοίγεται στην Κοινωνία». Την εκδήλωση οργανώνει το Εθνικό και Καποδιστριακό Πανεπιστήμιο Αθηνών σε συνεργασία με την Περιφέρεια Αττικής.
- 11/4/2013: Το ΕΛΙΑΜΕΠ, το IOBE, η Kantar, η Κίνηση Πολιτών και η Διεθνής Διαφάνεια Ελλάς, σε συνεργασία με το Megaron Plus έχουν την τιμή να σας προσκαλέσουν σε ανοιχτή συζήτηση του κύκλου δημοσίων συζητήσεων «Ελλάδα: Μεταρρυθμίσεις, Ρήξεις, Τομές» με θέμα «**Ανταγωνιστικότητα και Εξωστρέφεια: Προϋποθέσεις για την Οικονομική Ανάπτυξη**». Ομιλητές: Γιάννης Δραγασάκης (Βουλευτής του ΣΥΡΙΖΑ και Δ' Αντιπρόεδρος της Βουλής), Σπύρος Θεοδωρόπουλος (Διευθύνων Σύμβουλος της Chirita S.A. και Μέλος Δ.Σ. του ΣΕΒ), Martin Knapp (Συντονιστής του «έργου Ευρωζώνη» της Ένωσης Γερμανικών Επιμελητηρίων Βιομηχανίας και Εμπορίου (DIHK) και τ. Γενικός Διευθυντής του

Ελληνογερμανικού Εμπορικού Επιμελητηρίου), και Μιχαήλ Μασουράκης (Διευθυντής Οικονομικών Μελετών του Ομίλου της Alpha Bank). Συντονιστής: Νίκος Βέττας (Καθηγητής στο Τμήμα Οικονομικής Επιστήμης του Οικονομικού Πανεπιστημίου Αθηνών), Μέγαρο Μουσικής Αθηνών.

- 10/4/2013: Παρουσίαση βιβλίου με τίτλο «**Νέα Φτώχεια και Κοινωνικός Αποκλεισμός: Πολιτικές καταπολέμησης και καθιέρωση ενός Ελάχιστου Εγγυημένου Εισοδήματος**»- Εκδόσεις της Βουλής των Ελλήνων. Την εκδήλωση οργανώνει ο Τομέας Διοικητικής Επιστήμης του Τμήματος Πολιτικής Επιστήμης και Δημόσιας Διοίκησης της Σχολής Νομικών, Οικονομικών και Πολιτικών Επιστημών του Εθνικού και Καποδιστριακού Πανεπιστημίου Αθηνών.
- 10/4/2013: Διάλεξη της κυρίας, Μεταξίας Κουσκούνα, λέκτορος του Τμήματος Νομικής της Σχολής Νομικών, Οικονομικών και Πολιτικών Επιστημών του Εθνικού και Καποδιστριακού Πανεπιστημίου Αθηνών με τίτλο «**Νομική και θεσμική προοπτική της Ευρωπαϊκής Ένωσης**» που πραγματοποιείται στο πλαίσιο σειράς διαλέξεων με θέμα: «Θεματικοί κύκλοι διαλόγου και προβληματισμού: Το Πανεπιστήμιο ανοίγεται στην Κοινωνία». Την εκδήλωση οργανώνει το Εθνικό και Καποδιστριακό Πανεπιστήμιο Αθηνών σε συνεργασία με την Περιφέρεια Αττικής.
- 3/4/2013: Το Πρόγραμμα Μεταπτυχιακών Σπουδών «Πολιτική Επιστήμη και Κοινωνιολογία», Τμήμα Πολιτικής Επιστήμης και Δημόσιας Διοίκησης, Εθνικό και Καποδιστριακό Πανεπιστήμιο Αθηνών, η Ομάδα εργασίας για τη μελέτη της Φιλοσοφίας των Κοινωνικών Επιστημών/EMEA και το Ιταλικό Μορφωτικό Ινστιτούτο Αθηνών στο πλαίσιο των ομιλιών του Ανοιχτού Σεμιναρίου της Τετάρτης διοργανώνει ομιλία του καθηγητή Carlo Ginzburg στην Αθήνα με τίτλο «**Disattributing an early XVIIIth Century Text. A Reflection on Disprovals, and their implications**». Auditorium Ιταλικού Μορφωτικού Ινστιτούτου Αθηνών.
- 3/4/2013: Διάλεξη της καθηγήτριας του Τμήματος Πολιτικής Επιστήμης και Δημόσιας Διοίκησης, κυρίας Μάρως Παντελίδου-Μαλούτα και της καθηγήτριας του Τμήματος Εκπαίδευσης και Αγωγής στην Προσχολική Ηλικία, κυρίας Δήμητρας Μακρυνιώτη με τίτλο «**Κρυφές επιπτώσεις της κρίσης**» που πραγματοποιείται στο πλαίσιο σειράς διαλέξεων με θέμα: «Θεματικοί κύκλοι διαλόγου και προβληματισμού: Το Πανεπιστήμιο ανοίγεται στην Κοινωνία». Την εκδήλωση οργανώνει το Εθνικό και Καποδιστριακό Πανεπιστήμιο Αθηνών σε συνεργασία με την Περιφέρεια Αττικής.
- 21/3/2013: Πραγματοποιήθηκε η 6η κατά σειρά δημόσια συζήτηση στο Μέγαρο Μουσικής Αθηνών με θέμα «**Πώς θα ανακτήσουμε τη χαμένη αξιοπιστία της χώρας;**» του κύκλου υπό τον γενικό τίτλο «Ελλάδα: Μεταρρυθμίσεις, Ρήξεις, Τομές», που διοργάνωσαν το ΕΛΙΑΜΕΠ, το IOBE, η Kantor, η Κίνηση Πολιτών και η Διεθνής Διαφάνεια-Ελλάς, σε συνεργασία με το Μέγαρο Μουσικής Αθηνών στο πλαίσιο του προγράμματος Megaron Plus. Στη συζήτηση συμμετείχαν οι κκ: Άννα Διαμαντοπούλου (πρώην Υπουργός και πρώην Επίτροπος, Ιωάννης-Αλέξιος Ζέπος, πρόεδρος, πρώην Γενικός Γραμματέας του Υπουργείου Εξωτερικών, Πέτρος Μάρκαρης, Συγγραφέας, και Λουκάς Τσούκαλης, Καθηγητής του Πανεπιστημίου Αθηνών και Πρόεδρος του ΕΛΙΑΜΕΠ. Τη συζήτηση συντόνισε και συνόψισε ο κ. Πάσχος Μανδραβέλης, Αρθρογράφος της εφημερίδας Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ.

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΚΑΙ ΚΕΙΜΕΝΑ ΕΡΓΑΣΙΑΣ ΤΟΥ ΕΕΕΠ

1. ΕΚΔΟΣΕΙΣ

- **Ανδρέου, Γιώργος**, Συνοχή και διαρθρωτική πολιτική στην Ευρωπαϊκή Ένωση, Παπαζήσης, Αθήνα 2002.
- **Διαμαντίκος, Κων/νος - Τριαντόπουλος, Χρήστος**, Το Διαδίκτυο στην υπηρεσία της έρευνας, Εκδόσεις Εργαστηρίου Ευρωπαϊκής Ενοποίησης και Πολιτικής, Πανεπιστήμιο Αθηνών, 2006.
- **Διαμαντίκος, Κωσταντίνος**, Θεωρία και πρακτική της αξιολόγησης Προγραμμάτων, δράσεων και πολιτικών, Παπαζήσης, Αθήνα 2007.
- **Δούση, Ερμανουέλα**, Η κοινοτική περιβάλλοντος και η επίδρασή της στην περίπτωση της Ελλάδας, Παπαζήσης, Αθήνα 2002
- **Καζάκος, Πάνος**, Αναθεώρηση του συντάγματος και Οικονομία. Δοκίμιο οικονομικής ανάλυσης των συνταγματικών θεσμών, Εκδόσεις Παπαζήσης, Αθήνα 2007.
- **Καζάκος, Πάνος**, Στη Μέση του Δρόμου; Η Ελλάδα και η Πρόκληση της Ανταγωνιστικότητας, Εργαστήριο Ευρωπαϊκής Ενοποίησης και Πολιτικής, Μεταμεσονύκτιες Εκδόσεις, Αθήνα 2005.
- **Κοτσιαράς, Αθανάσιος**, "www.ΠολιτικόΙσλάμ.online.tr" Η ηλεκτρονική παρουσία του Τούρκικου πολιτικού Ισλάμ στο διαδίκτυο, Παπαζήσης, Αθήνα 2004.
- **Κουτσιαράς, Νίκος**, Η Λήψη Αποφάσεων σε μια Οικονομική Ένωση. Υποδείξεις με αφετηρία τη σύγχρονη οικονομική θεωρία της πολιτικής, Παπαζήσης, Αθήνα 2003.
- **Κουτσιαράς, Νίκος**, Ποιος ελπίζει ή φοβάται τις Βρυξέλλες; Η ρυθμιστική παρέμβαση της Ε.Ε. στις αγορές εργασίας, Παπαζήσης, Αθήνα 2004.
- **Μιχαλάκη Σ. & Φιλίνης Κ.**, «Τι συμβαίνει στο βασίλειο της Δανιμαρκίας. Ευελιξία με ασφάλεια και οι επιδόσεις της αγοράς εργασίας», Παπαζήσης, Αθήνα, 2009.
- **Μπότσιου, Κων/να**, Μεταξύ NATO και ΕΟΚ. Η Ευρώπη σε αναζήτηση μιας αμυντικής και πολιτικής ένωσης, 1949-1957, Παπαζήσης, Αθήνα 2002.
- **Koutsiaras, Nikos**, Understanding Economic and Monetary Union, Institute of European Integration and Policy, Metamesonykties Ekdoseis, Athens 2005.
- **Τριαντόπουλος, Χρήστος**, Εποπτεία τραπεζικού συστήματος: Η ευρωπαϊκή εμπειρία και το νέο κανονιστικό πλαίσιο, Παπαζήσης, Αθήνα 2008.

2. ΚΕΙΜΕΝΑ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Α. Μέλη ΔΕΠ και Συνεργάτες από άλλα Πανεπιστημιακά Ιδρύματα

- **Διαμαντόπουλος, Χρήστος**, "Διοικητικές αντιλήψεις και Διοικητικά συστήματα: Αγγλοαμερικάνικη και ευρωπαϊκή παράδοση", WP. A01/06, 2006
- **Καζάκος, Πάνος**, "Ανταγωνιστικότητα, Ανάπτυξη και Απασχόληση. Εθνικές δυνατότητες και προτεραιότητες.", WP. A03/04, 2004
- **Καζάκος, Πάνος**, "Στη Μέση του Δρόμου; Η Ελλάδα και η Πρόκληση της Ανταγωνιστικότητας", 2005
- **Κουτσιαράς, Νίκος**, "Η στρατηγική της Λισαβόνας και η έκθεση Kok: Μεταξύ οικονομικής σκοπιμότητας και πολιτικής ορθότητας", WP. A02/05, 2005
- **Λάβδας, Κώστας - Χρυσόχδου, Δημήτρης**, Νέες κατευθύνσεις στη μελέτη της ευρωπαϊκής πολιτείας, WP. A02/06 (2006)
- **Μαραβέγιας Ν.**, «Σε αναζήτηση ευρωπαϊκής στρατηγικής για την ύπαιθρο», WP. A01/08 στο eerp.pspa.uoa.gr/WP-A0108.pdf
- **Τζιφάκης, Νικόλαος - Φακιολάς, Ευστάθιος Τ.** "Οι επιχειρήσεις ειρήνης της Ευρωπαϊκής Ένωσης στα Δυτικά Βαλκάνια", WP. A02/04, 2004
- **Ananiadis, Blanca**, "From Lisbon to Lisbon: Narratives of Social Europe". UACES 37th Annual Conference and 12th Research Conference, WP. A02/07, 2007
- **Attina, Fulvio**, Building the Union: an evolutionist interpretation, IEIP-EKEM (Conf.) 09
- **Bellamy, Richard**, New modes of democracy: Can there be EU Democracy without parties or political representation? IEIP-EKEM (Conf.) 08
- **Castiglione, Dario**, Notes on "The role of political identity in European integration", IEIP-EKEM (Conf.) 07
- **Diamantopoulos, Christos**, "Thoughts on logical positivism, simon's decision theory and the aristotelian teleology", WP. A01/07, 2007
- **Kaczynski, Piotr Maciej**, "Polish Dilemmas on the New European Union Treaty", Institute of Public Affairs (Warsaw)
- **Kassimatis, George**, Common cultural roots - The cornerstone of the European Union IEIP-EKEM (Conf.) 05
- **Kazakos, Panos**, After the Constitutional Debacle: What way ahead for the Union?, IEIP-EKEM (Conf.) 10
- **Kazakos, Panos**, Europeanisation, Public Goals and Group Interests: Convergence Policy in Greece, 1990-2003 Kazakos, Panos, Scenarios for the future of Europe, WP. A01/05, 2005
- **Koutsiaras, Nikos - Andreou, George**, Small can be beautiful: The EU budget - and the financial perspectives for 2007-2013, WP. A01/04, 2004

- **Manitakis, Antonis**, *The impasses in constitutionalising the EU and the perspective of moving from the shared sovereignty of states to "condominium" of peoples*, IEIP-EKEM (Conf.) 02
- **Pagoulatos, George**, *Deepening vs Widening: Revisiting the dilemma*, IEIP-EKEM (Conf.) 06
- **Papadopoulou, Lina**, *Lost in "translation" or, how political visions IEIP-EKEM (Conf.) 04: regarding the future of Europe are "translated" into constitutional arrangements*
- **Taylor, Paul**, *The State of European Integration: a view on the present and future perspective*, IEIP-EKEM (Conf.) 01
- **Trechsel, Alexander**, *The Swiss model: a bonanza for EU studies*, IEIP-EKEM (Conf.) 03

B. Ερευντές και Επιστημονικοί Συνεργάτες Ε.Ε.ΕΠ

- **Δούκας, Γιάννης**, "Η παγκόσμια διατροφική κρίση και η θέση της Ευρωπαϊκής Ένωσης", WP. B01/08:
- **Διαμαντίκος, Κωνσταντίνος - Λαμπρίδης, Παναγιώτης**, "Η Αναζήτηση της Ειρήνης στο Αιγαίο: Μια Συνολική Αποτίμηση της Οικοδόμησης Εμπιστοσύνης και Ασφάλειας στις Ελληνοτουρκικές Σχέσεις", WP. B08/04_2004
- **Διαμαντίκος, Κωνσταντίνος**, Θεωρία και μέθοδοι αξιολόγησης κοινωνικό - οικονομικών παρεμβάσεων, WP. B05/06, 2006 σ
- **Μανούζας, Ζήσης**, "Μείωση των ωρών εργασίας: Είναι αποτελεσματικό μέτρο για την αύξηση της απασχόλησης;", WP. B07/04, 2004
- **Ματσουκά, Κλεοπάτρα**, Η ένταξη της Κύπρου στην Ευρωπαϊκή Ένωση: Προβλήματα, Προοπτικές, Προκλήσεις, WP. B04/06, 2006
- **Μπουρίκος, Δημήτρης**, Ζητήματα κοινωνικοασφαλιστικής μεταρρύθμισης στην Ελλάδα, Επισημάνσεις και προτεινόμενη βιβλιογραφία, WP. B03/06, 2006
- **Παπούλιας, Ευάγγελος**, Διεθνές και Ευρωπαϊκό πλαίσιο της εθνικής πολιτικής μουσείων. Περιπτώσιολογική μελέτη Αρκαδίας, WP. B01/07, 2006
- **Σκάλκος, Δημήτρης**, "Από τον Ρεπουμπλικανικό Φιλελευθερισμό στη Δημοκρατία των Ελευθεριών: Μία προσέγγιση ανα-σημασιοδότησης της "φιλελεύθερης σοσιαλδημοκρατίας", WP. B02/07, 2007
- **Σοφού, Στεργούλα**, "Η Αναπτυξιακή Βοήθεια ως μέσο της Κοινής Εξωτερικής Πολιτικής και Πολιτικής Ασφάλειας της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Η Περίπτωση των Δυτικών Βαλκανίων", WP. B06/04, 2004
- **Τριαντιδής, Αρης**, "Οικονομικές προεκτάσεις της περιφερειακής ολοκλήρωσης στα Βαλκάνια", WP. B05/04, 2004
- **Andreou, George**, *Regional Policy in Greece Sectoral Case Study The Operational Programme "Competitiveness"*, WP. B01/04, 2004
- **Choros, Panagiotis**, *Political Conditionality in the European Neighbourhood Policy: The Case of the Southern Mediterranean* WP. B02/05, 2005
- **Demiri, Eleni - Vlioras, Evangelos**, *The Greek Contribution to CFSP and Civilian Crisis Management*, WP. B02/04, 2004
- **Frangakis, Nikos - Papayannidis, A.D. - Demiri, Eleni - Vlioras, Evangelos**, *FORNET CFSP Annual Report 2004-Greece*, WP. B03/04, 2004
- **Kotsiaros, Athanasios**, *The change of the Greek foreign policy strategy towards Turkey: the Greek official political discourse*, WP. B01/06, 2006
- **Lykoudis V.**, "The Enlargement Strategy of the European Union: A change in attitude?", WP.B01/11, 2011
- **Petrelli, Marina - Vallianatou, Anna**, *The medium-small and big member states: willing enough to draw common positions during the European Convention and IGC debate on CFSP and ESDP?*, WP. B02/06, 2006
- **Triantafyllou, Martha**, *Forecasting conflicts with the use of event data: The Greek-Turkish case of Imia*, WP. B04/04, 2004
- **Trantidis, Aris**, *Interests, Ideas and Norms: The Strategy of 'Symbiosis' in the European Neighbourhood Policy*, WP. B03/05, 2005
- **Trinquelle Isabelle**, "La spécificité de la gestion des déchets dans les îles au regard du droit communautaire" στο ecep.pspa.uoa.gr/IsabelleTrinquelle-French.pdf
- **Vallianatou, A.**, *The Reforms of the Lisbon Treaty on the Rotating EU Presidency: Braking the powers of small member-states in CFSP Affairs?*, WP.B01/10
- **Vallianatou, Anna**, *The Iraq crisis: did the fourth EU-Greek Presidency follow a problem solving approach?*, WP. B01/05, 2005
Κείμενα εργασίας Μονάδα Τουρκίας
- **Kotsiaros, Athanasios**, "Turkish National Elections 2007: Choosing between democracy and authoritarianism", RUT-WP03/07, 2007
- **Κοτσιαρός, Αθανάσιος (επ.)**, «Η Ευρωπαϊκή Κοινή Γνώμη και η Τουρκία: Διαπραγμάτευση ενάντια στη θέληση των ευρωπαίων πολιτών;» RUT-WP02/07, 2007
- **Τριαντόπουλος, Χρήστος**, «Τουρκική οικονομία: Το τρένο του 2006 θα εκτροχιαστεί το 2007;», (2007) RUT-WP01/07
- **Τσαπακίδης, Χρήστος**, «Οι Ρωσοτουρκικές Σχέσεις στη Μεταψυχροπολεμική Εποχή: Επαναπροσδιορισμός και Νέες Τάσεις», RUT-WP04/07